

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

Bakalářská práce

2020

Tereza Gleichová

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

**Kontrola veřejnoprávních médií.
*Historická analýza voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo a
jejich mediální reflexe.***

Bakalářská práce

Autor práce: Tereza Gleichová

Studijní program: Mediální studia

Vedoucí práce: PhDr. Jan Křeček, Ph.D.

Rok obhajoby: 2020

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 18. 5. 2020

Tereza Gleichová

Bibliografický záznam

GLEICHOVÁ, Tereza. *Kontrola veřejnoprávních médií. Historická analýza voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo a jejich mediální reflexe*. Praha, 2020. 78 s. Bakalářská práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí bakalářské práce PhDr. Jan Křeček, Ph.D.

Rozsah práce: 85 676 znaků

Anotace

Bakalářská práce je zaměřena na kontrolu veřejnoprávních médií, přičemž poskytuje historický přehled členstva Rady ČT a Rady ČRo a zaměřuje se na mediální reflexi voleb členstva těchto mediálních rad. Cílem mediální reflexe o tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo je zjistit, jakým způsobem vybraná média o tématu referovala a jakými tématy se v souvislosti s volbami členstva Rady ČT a Rady ČRo zabývala.

První část práce je zaměřena na veřejnoprávní média a jejich kontrolní orgány. Zprvu je vymezen pojem veřejnoprávní média, poté je pozornost zaměřena na česká veřejnoprávní média a jejich ukotvení v legislativě. Dále je zpracováno téma kontroly veřejnoprávních médií a jejich současného postavení a problémů. Na závěr první části je věnován prostor televizní krizi.

Předmětem druhé části je historický přehled členstva Rady ČT a Rady ČRo od roku 2001 až do roku 2019. Grafy je vyjádřeno, jak se měnilo personální obsazení těchto mediálních rad, jaká byla délka mandátů jednotlivých členů a jejich případné funkce v předsednictvu.

Třetí část práce se zabývá mediální reflexí tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo. Zde je v rámci analýzy veřejné debaty zkoumáno 12 médií. Zjišťována je četnost mediálních výstupů a prostor, který média tématu poskytla. Analyzována je tematika relevantních mediálních výstupů v rámci jednotlivých let, jejíž cílem je zjistit dominantní tematiku a vedlejší tematiku těchto mediálních výstupů. Na závěr jsou témata v rámci sledovaných let uvedena do vzájemné komparace, jejíž cílem je zjistit, jak se proměňovala tematika mediálních výstupů v rámci let, jaké události měly největší zastoupení a kdy.

Annotation

This Bachelor thesis focuses on the control of public service media and provides a historical overview of the membership of the Czech Television Council and the Czech Radio Council. It focuses on a reflection of the media's reports on the election of the membership of the media councils. The aim of the reflection of the election of the Czech Television Council and Czech Radio Council by the media, is to find out how the selected media reported on the topic and what topics it dealt with in connection to the election of the Czech Television and Czech Radio Councils.

The first part of this thesis is focused on public service media and their control bodies. Firstly, the concept of public service media is defined, then attention is focused on the Czech

public service media and their problems in legislation. Additionally, the topic of control of public service media, their current status and problems is elaborated upon. At the end of the first section, the television crisis is discussed.

The subject of the second section is on a historical overview of the membership of the Czech Television Council and the Czech Radio Council from 2001 to 2019. There are graphs showing how the staffing of the media councils changed, what the length of mandates of individual members were and their possible positions in the board.

The third section of the thesis deals with the media reflection on the topic of the election, of the membership of the Czech Television Council and the Czech Radio Council. There were 12 media pieces examined in the public debate. The frequency of media outputs and the space provided by the media to the topic are examined. With the aim of finding out the dominant and secondary themes of the media outputs, relevant media outputs within individual years were analysed. Respectively, the topics under review were compared with each other, within in years previously defined, to ascertain how the topics of the media's outputs have changed over the years, and what events were most reported and when.

Klíčová slova

veřejnoprávní média, kontrola veřejnoprávních médií, Rada České televize, Rada Českého rozhlasu, politický vliv, členstvo mediálních rad, volby členstva mediálních rad

Keywords

public service media, control of public service media, Czech Television Council, Czech Radio Council, political influence, membership of media councils, elections of media council membership

Title/název práce

Control of Public Service Media. *Historical Analysis of the Membership of the Czech Television Council and the Czech Radio Council and Their Media Reflection.*

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucímu práce PhDr. Janu Křečkovi, Ph.D. za odpovědné vedení práce, cenné rady a nasměrování zejména třetí části práce správným směrem. Poděkování patří také mé rodině, převážně pak mamince a partnerovi, za podporu při studiu.

Obsah

ÚVOD	2
1 VEŘEJNOPRÁVNÍ MÉDIA A JEJICH KONTROLNÍ ORGÁNY	6
1.1 VYMEZENÍ POJMU VEŘEJNOPRÁVNÍ MÉDIA	6
1.2 ČESKÁ VEŘEJNOPRÁVNÍ MÉDIA A JEJICH UKOTVENÍ V LEGISLATIVĚ	8
1.2.1 Česká televize	10
1.2.2 Český rozhlas	12
1.3 KONTROLA VEŘEJNOPRÁVNÍCH MÉDIÍ	14
1.4 SOUČASNÉ POSTAVENÍ A PROBLÉMY VEŘEJNOPRÁVNÍCH MÉDIÍ	15
1.5 TELEVIZNÍ KRIZE	17
1.5.1 Vývoj televizní krize	17
2 HISTORICKÝ PŘEHLED ČLENSTVA RADY ČT A RADY ČRO.....	20
2.1 RADA ČT.....	21
2.2 RADA ČRO	24
3 MEDIÁLNÍ REFLEXE TÉMATU VOLEB ČLENSTVA RADY ČT A RADY ČRO	27
3.1 ČETNOST MEDIÁLNÍCH VÝSTUPŮ	28
3.2 PROSTOR POSKYTNUTÝ TÉMATU.....	32
3.3 TÉMATIKA MEDIÁLNÍCH VÝSTUPŮ V RÁMCI JEDNOTLIVÝCH LET	34
3.3.1 Dominantní tematika mediálních výstupů	47
3.3.2 Komparace témat mediálních výstupů v rámci sledovaných let.....	48
ZÁVĚR	52
SUMMARY	56
POUŽITÁ LITERATURA	59
SEZNAM PŘÍLOH	70

Úvod

V České republice funguje model duálního systému médií, existují tak vedle sebe média veřejnoprávní a média soukromá. Veřejnoprávní média se od těch soukromých liší mimo jiné tím, že je ně kladen požadavek služby veřejnosti. Na veřejnoprávní média jsou kladena mnohá očekávání a jejich činnost je pod soustavným dohledem politiků i veřejnosti. Rovněž jsou velkou měrou veřejně kritizována. Na základě tohoto dohledu dochází i k regulaci jejich činnosti. Společným regulačním orgánem pro veřejnoprávní i soukromá média je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. Na veřejnoprávní média poté dohlíží kontrolní orgány, tzv. „malé“ mediální rady.

Mezi veřejnoprávní média se v České republice řadí vysílací média Česká televize (ČT) a Český rozhlas (ČRo), poté Česká tisková kancelář (ČTK). Na ně dohlíží kontrolní orgány – Rada České televize, Rada Českého rozhlasu a Rada České tiskové kanceláře. Přesná funkce a činnost těchto orgánů je vymezena v jimi příslušných zákonech, které veřejnoprávní média zřizují.

Způsob volby těchto kontrolních orgánů je klíčový. V českém prostředí volí členstvo tzv. „malých“ mediálních rad Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky (PSP ČR) na návrh *„organizací a sdružení představujících kulturní, regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, vzdělávací, vědecké, ekologické a národnostní zájmy“* (zákon č. 483/1991 Sb., § 4).

Pokud mají veřejnoprávní média plnit samotný předmět jejich činnosti a obhájit si tak svoje právo na existenci, měla by být odpoutána od politického vlivu. Jako taková prošla česká veřejnoprávní média od r. 1989 značnou transformací. Zlomovým bodem byla televizní krize, jejímž výsledkem byla roku 2001 novela zákona o České televizi a roku 2002 novela zákona o Českém rozhlasu. Změny v zákonech měly vést mimo jiné k omezení vlivu politických stran. Samotný výše zmíněný způsob volby členstva mediálních rad ovšem vzbuzuje značné pochybnosti, že změny v tomto směru opravdu pomohly omezit vliv politických stran. V poslední době dokonce sílí hlasy o tom, že jsou kontrolní orgány veřejnoprávních médií stále více politizovány.

V současné době se znovu potýkáme s kritikou na provázanost veřejnoprávních médií s politikou. Politici významně figurují při způsobu volby členstva kontrolních orgánů veřejnoprávních médií, jelikož PSP ČR toto členstvo volí. V poslední době tak bylo například kritizováno zvolení Vítězslava Jandáka do Rady ČRo. PSP ČR také schvaluje výroční zprávy veřejnoprávních médií, a v případě, že je dvakrát po sobě neschválí, má pravomoc kontrolní orgány těchto médií odvolat. Dalším faktorem, který naznačuje, že veřejnoprávní média nemají vyřešený vztah s politikou jsou kauzy samotných radních kontrolních orgánů s politiky. V minulosti to pak například byla schůzka radních s politikem Jiřím Paroubkem či dopisy předsedy Rady ČRo Petra Šafaříka premiérovi Bohuslavovi Sobotkovi. Na veřejnoprávní média se také stupňují útoky ze stran politiků, například ze strany Andreje Babiše, Miloše Zemana a Tomia Okamury. Veřejnoprávní média jsou rovněž kritizována za nedodržování objektivního a vyváženého zpravodajství, kde by byl prostor spravedlivě rozdělen mezi politické strany. Na fakt, že veřejnoprávní média nemají vyřešený vztah s politikou upozorňuje široká veřejnost i samotná politická scéna.

V bakalářské práci se zaměřuji na historickou analýzu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo a jejich mediální reflexi v rozmezí od televizní krize v r. 2001, kterou vnímám jako významný mezník z důvodu změn v mediální legislativě, které přinesla, do konce roku 2019. Rada ČTK je vzhledem k předmětu práce záměrně vynechána. Česká tisková kancelář nebude blíže reflektována, a to vzhledem k předmětu práce a jejího rozsahu. ČTK odlišně plní funkci veřejné služby, kterou poskytuje šířením slovního a obrazového zpravodajství z České republiky a ze zahraničí (zákon č. 517/1992 Sb., § 2), jelikož za úplatu poskytuje slovní a obrazové zpravodajství ostatním hromadným sdělovacím prostředkům i jiným právnickým a fyzickým osobám (zákon č. 517/1992 Sb., § 3), má odlišný způsob financování a není financována z koncesionářských poplatků.

Cílem práce je zmapovat členstvo Rady ČT a Rady ČRo ve sledovaném období a provést analýzu mediální reflexe o tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo. Ta bude provedena pomocí rešerše veřejné debaty o tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo. Cílem analýzy mediální reflexe je určit, jak často se vybraná celostátní média tématu věnovala, kolik prostoru tématu přikládala a jaká byla dominantní tematika mediálních výstupů. Následující komparace slouží k porovnání témat mediálních výstupů v rámci jednotlivých let sledovaného období a má určit, jaká témata měla největší zastoupení a kdy. Přitom se předpokládá, že se veřejná debata zabývala tématem voleb členstva Rady ČT a

Rady ČRo v souvislosti s politickým vlivem a tuto problematiku reflektuje. To bude v práci ověřeno.

Práce se od zamýšlených tezí odlišuje v datu, kterým končí historická analýza voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo a jejich mediální reflexe. Oproti původnímu plánu není historická analýza voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo vedena až do současnosti, ale končí datem 31. 12. 2019. Učiněno tak bylo zejména z důvodu, že na jaře roku 2020 probíhají volby do mediálních rad a seznam by tak nebyl úplný, popřípadě by byl nepřesný. Reflektována by také byla pouze část roku 2020, oproti předchozím letům, kdy byly vždy reflektovány celé roky.

Na rozdíl od zamýšlených tezí jsem také opustila od analýzy osobností nových radních a jejich profesních profilů, na ně navázaných mediálních debat a také na jejich nominující instituce. Učiněno tak bylo z důvodu rozsahu práce a blíže specifikovanému předmětu práce. Tématem kontroly veřejnoprávních médií se ale hodlám dále zabývat a profesní profil osobností radních je jedno z témat, kterému se v budoucnu hodlám věnovat.

Z hlediska zpracovávaného materiálu jsem se oproti informacím uvedených v původních tezích zaměřila nejen na články v odborných a popularizačních médiích, ale na veškeré mediální výstupy zabývající se tématem voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo vyprodukovaných tištěnými, vysílacími i internetovými médii. Učiněno tak bylo jednak z důvodu samotného předmětu práce a poté z důvodu dosažení většího počtu materiálů a více vypovídajících informací o veřejné debatě o volbách členstva Rady ČT a Rady ČRo. Zaměřila jsem se tedy pouze na mediální výstupy zabývající se tématem voleb do kontrolních orgánů veřejnoprávních médií, nikoli i kontrolou veřejnoprávních médií, jak bylo uvedeno v původních tezích. Učiněno tak bylo z důvodu samotného cíle práce. Z původně zamýšleného zpracovávaného materiálu byly také vyjmuty přepisy a stenozáznamy z archivu PSP ČR, jelikož měly především sloužit k analýze osob nových radních a jejich profesních profilů, nicméně toto téma bylo z výše popsaného důvodu z práce vyjmutu. K vytvoření historického přehledu členstva Rad ČT a ČRo poté sloužily výroční zprávy o činnosti České televize, výroční zprávy Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu a ročenky příslušných veřejnoprávních médií.

Posledním, čím se práce liší od původních tezí je struktura práce. Práce není rozdělena na část teoretickou a praktickou, nicméně je koncipována do třech hlavních částí. Toto rozdělení jsem shledala za vhodnější vzhledem k obsahu práce.

Bakalářská práce je strukturována do třech hlavních částí. První část je zaměřena na veřejnoprávní média a jejich kontrolní orgány. Blíže je zde vymezen pojem veřejnoprávních médií a v něm specifikována služba veřejnosti. Dále je prostor věnován českým veřejnoprávním médiím a jejich ukotvení v legislativě. Vzhledem k tématu práce je pak bližší pozornost zaměřena na Českou televizi a Český rozhlas. V neposlední řadě je diskutována kontrola veřejnoprávních médií, jejich současné postavení a problémy, mimo jiné je nastíněna provázanost politiky s médii. Na závěr je představena televizní krize, jakožto důležitý mezník pro zkoumání voleb členstva mediálních rad.

Druhá část poskytuje historický přehled členstva Rady ČT a Rady ČRo počínaje rokem 2001 a konče 31. 12. 2019. Členstvo mediálních rad je zde zpracováno do grafů, které přehledně znázorňují, jak se měnilo personální obsazení těchto mediálních rad, jaká byla délka mandátů jednotlivých členů a jejich případné funkce v předsednictvu.

Předmětem třetí části bakalářské práce je mediální reflexe tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo. Zde bylo vybráno 12 českých celostátních médií a pomocí rešerše veřejné debaty o tématu byla provedena výzkumná sonda, jak tato média reflektovala téma voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo. V rámci jednotlivých let je určena četnost vybranými médii vyprodukovaných mediálních výstupů o tématu a také prostor jemu věnovaný. Prostorem je myšlen počet znaků, tedy délka textu vyjádřená pomocí počtu znaků, všech mediálních výstupů včetně jejich prepisů. Nadále je zaměřena pozornost na mediální výstupy o volbách členstva Rady ČT a Rady ČRo a jejich tematiku v rámci jednotlivých let. Zde jsou určena dominantní témata, která byla předmětem mediálních výstupů za celé sledované období. Na závěr je tematika výstupů v rámci jednotlivých let uvedena do vzájemné komparace, jejíž cílem je zjistit, jak se proměňovala tematika mediálních výstupů v rámci let, jaké události měly největší zastoupení a kdy. Vše bylo zpracováno pomocí mediální databáze Newton Media Search, přičemž při analýze byly použity úvodní kroky kvantitativní, ale převážně poté kvalitativní obsahová analýza.

1 Veřejnoprávní média a jejich kontrolní orgány

1.1 Vymezení pojmu veřejnoprávní média

Veřejnoprávní média lze označit za korporace vlastníci sama sebe. Jako taková nejsou ve vlastnictví státu, ani v soukromém vlastnictví. V praxi tak často existují média soukromá vedle veřejnoprávních. Veřejnoprávní média ovšem mají, na rozdíl od médií soukromých, povinnost vykonávat službu veřejnosti. Oba typy médií jsou regulovány zákonem, který jako takový stanovuje parametry i pro vykonávání služby veřejnosti.

Hranice mezi veřejnoprávními a soukromými médii se ale podle mnohých stírá. To tvrdí například Patricia Holland (2003, s. 2-3). Ta se pokusila vymezit převládající pohledy na definici média veřejné služby, které odlišila od těch původních. Nové pohledy jsou totiž vzdáleny od jakékoli „*priority pro univerzálnost, nezávislost a rozmanitost*“ (Holland, 2003, s. 6). Prvním takovým pohledem, který zmiňuje, je pohled extrémně tržní, kde televizní služba mající zaručený příjem od státu vytváří narušení trhu a jako taková je tedy z podstaty věci nelegitimní formou. Druhý úhel pohledu klade důraz na existenci médií veřejné služby vedle médií soukromých. V úkolu informovat, vzdělávat a bavit se by média veřejné služby měla doplňovat média soukromá, a to v tom případě, když již veřejnoprávní média tohoto úkolu nebudou schopna. Třetí úhel pohledu přikládá médiím veřejné služby úkol poskytovat pouze vysoce kvalitní a velmi specifický obsah, jinak by jejich produkci nešlo považovat za poskytování veřejné služby (Holland, 2003, s. 6-7).

Služba veřejnosti je médii veřejné služby vykonávána převážně výrobou a vysíláním rozhlasových či televizních programů, přičemž se mezi tyto aktivity řadí i další veřejně komunikační aktivity (například agenturní produkce zpravodajství). Veřejnoprávní média mohou být také považována za ta, která mají velký dosah a disponují tak potenciálem provádět kontrolu nad třemi důležitými složkami demokracie – parlamentem, exekutivou a soudnictvím (Hvízd'ala, 2003, s. 238). Dle některých autorů se k těmto třem základním složkám moci řadí ještě moc mediální (Jakubowicz, 2017, s. 144, Růžička, 2011, s. 97). Ta může mít častěji větší moc než tři předchozí složky (Růžička, 2011, s. 97-98).

Mezi nejčastější nároky, kladené na médium veřejné služby, patří:

- *„poskytování nepředpojatého zpravodajství,*
- *služby celospolečenským zájmům,*
- *péče o komunikační rovnoprávnost některých menšin,*
- *podpora kulturního či právního vědomí a vzdělanosti,*
- *poskytování zábavy apod.“ (Jirák, 2004, s. 138).*

Hvížďala uvádí hlavní znaky, kterými by se média měla vyznačovat, a těmi jsou poskytování pluralisticko-stranicky neutrálních informací, objektivita a vyváženost (Hvížďala, 2003, s. 238-240). Požadavek objektivity a vyváženosti na média uvádí také Jirák a Köpplová (Jirák a Köpplová, 2007, s. 125). Tato charakteristika je ovšem silně nedostatečná, byť jen z důvodu, že jednotlivé znaky jsou velmi obtížně definovatelné a v praxi téměř nedosažitelné.

Pokud se nacházíme v demokratickém prostředí, jež může být charakterizováno právě i přítomností médií veřejné služby, měla by podle Jakubowicze média veřejné služby, ale i ostatní média, plnit převážně tyto následující úkoly:

- *„informaci a kontrolu výkonných orgánů,*
- *tvorbu fóra pro veřejnou debatu,*
- *vytváření prostoru pro prezentaci a autoprezentaci různých sociálních skupin,*
- *participační funkci“ (2017, s. 184).*

K tomu, aby se média veřejné služby mohla alespoň pokusit přiblížit se k požadavkům na ně kladeným, musí být chráněna před závislostí na finančních zdrojích. Tento fakt je v českém prostředí řešen pomocí koncesionářského poplatku, jehož celková částka představuje hlavní zdroj příjmů média veřejné služby. Nicméně z obecného hlediska bývá financování těchto médií řešeno nějakou formou platby vynucované zákonem. Vedle tohoto hlavního zdroje příjmů jsou média veřejné služby financována také pomocí ostatních příjmových složek, mezi které se řadí například příjmy z reklamy, z vlastní hospodářské činnosti, z prodeje autorských práv atd. (Jirák, 2004, s. 138).

Nutno zmínit, že média veřejné služby prošla za téměř 100 let jejich existence vývojem, který s sebou postupně přinášel rozšiřování úkolů, které by média měla plnit. Zprvu byla jejich funkce poměrně jednoduše definovaná, a to tak, že měla plnit především informační, vzdělávací a zábavní funkci. Vlivem společenské situace poté šedesátá a sedmdesátá léta přinesla požadavek na odstranění diskriminace, ochranu dětí a mládeže před škodlivým působením médií a podporu tolerance. Koncem 20. století začal být kladen větší důraz na rozmanitost programové nabídky, byla řešena otázka sounáležitosti a sociální soudržnosti (Jakubowicz, 2017, s. 178).

1.2 Česká veřejnoprávní média a jejich ukotvení v legislativě

V České republice přímo ovlivňuje fungování médií celkem 8 zákonů. Jedná se o:

- zákon 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů,
- zákon 483/1991 Sb., o České televizi,
- zákon 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání,
- zákon 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu,
- zákon 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů,
- zákon 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku,
- zákon 40/1995 Sb., o regulaci reklamy,
- zákon 517/1992 Sb., o České tiskové kanceláři.

Duální systém médií v České republice zaručuje přítomnost médií soukromých spolu s veřejnoprávními médii. Mezi veřejnoprávní média se v České republice řadí Česká televize, Český rozhlas a Česká tisková kancelář. Každé veřejnoprávní médium zvlášť je zřízeno samostatnými zákony, které ho blíže specifikují a konkretizují jeho funkce. Jejich zdroj financování se liší – ČT a ČRo jsou financovány převážně z koncesionářských poplatků spolu s dalšími doplňkovými příjmy, ČTK je financována převážně z prodeje výsledků vlastní činnosti (Jirák, 2004, s. 138). V práci bude blíže charakterizována pouze Česká televize a Český rozhlas. Důvody jsou uvedeny výše.

Před rokem 1989 představovala média prostředky masové komunikace a propagandy a jako taková se významně podílela na formování veřejného mínění (Bednařík, Jirák a Köpplová, 2011, s. 326). Pokud měla být média po roce 1989 svobodná, bylo zásadní upustit od dosavadního totalitního modelu řízení médií (Končelík, Večeřa a Orság, 2010, s. 256). Transformace médií přinesla změnu právního a ekonomického kontextu působení médií, změnu postavení medií a jejich funkce ve společnosti, změnu organizace práce v médiích, její technické podmínky a podobu a obsah mediální produkce (Bednařík, Jirák a Köpplová, 2019, s. 395).

Spolu s pádem komunistického režimu v Československu a proměnami mediálního systému přišla i nezbytná změna mediální legislativy. Ta měla zajistit oddělení státu a médií a umožnit „*faktické osamostatnění chodu médií od vlivu státního a stranického aparátu*“ (Bednařík, Jirák a Köpplová, 2011, s. 369). Státní média se postupně privatizovala a vznikala média nezávislá na státu.

Místo mediálního zákona bylo postupně novelizováno a přijato několik zákonů řešících problematiku médií. Preambule zákona č. 81/1966 Sb. o periodickém tisku a ostatních hromadných informačních prostředcích byla zbavena formulace o vedoucí úloze KSČ a později byl zákon novelizován. Touto novelizací byla cenzura označena za nepřípustnou. Roku 1991 byla přijata nová Listina základních práv a svobod, kde článek 17 uzákonil svobodu projevu a právo na informace. V roce 1991 byl z důvodu neshod mezi českou a slovenskou politickou reprezentací taktéž přijat zákon č. 136/1991 Sb. o rozdělení působnosti mezi ČSFR a ČR a SR ve věcech tisku a jiných informačních prostředků (Končelík, Večeřa a Orság, 2010, s. 257). Později roku 1991 byl přijat zákon č. 468/1991 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Podle něj ze dříve státního rozhlasu a televize vznikla média veřejné služby a byl dán podnět ke vzniku duálního systému médií (Končelík, Večeřa a Orság, 2010, s. 260). Následně došlo k přijetí zákonů č. 483/1991 Sb. o České televizi a č. 484/1991 Sb. o Českém rozhlasu. Ty byly důležité pro vymezení existence veřejnoprávních médií v českém mediálním systému (Končelík, Večeřa a Orság, 2010, s. 257). O rok později byl přijat zákon č. 517/1992 Sb. o České tiskové kanceláři. ČTK se ale systémem svého fungování lišila od ČT a ČRo – rovněž na její fungování nebyly vybírány koncesionářské poplatky.

1.2.1 Česká televize

Česká televize je médiem veřejné služby a jako taková byla zřízena zákonem České národní rady č. 483/1991 Sb. o České televizi, který byl novelizován naposledy roku 2017 (údaj aktuální k 18. 5. 2020). V zákoně jsou formulovány podmínky pro existenci a fungování České televize a je zde specifikováno, jakým způsobem má Česká televize plnit funkci veřejné služby v oblasti televizního vysílání. V obsahu definice veřejné služby jsou parametry pro její plnění totožné s Českým rozhlasem. Jak naplňuje Česká televize a Český rozhlas službu veřejnosti je definováno v jim příslušných zákonech. Naplňování úkolů veřejné služby se ale věnuje také Kodex ČT. Ten stanovuje způsoby naplňování veřejné služby a jako takový ho předkládá Rada ČT ke schválení PSP ČR. V současnosti platný Kodex ČT byl schválen 2. 7. 2003, obsahuje preambuli, závěrečná ustanovení a celkem 26 článků, ve kterých se soustředí na jednotlivé oblasti fungování České televize.

Česká televize je právnickou osobou a hospodáří s vlastním majetkem, přičemž stát neodpovídá za závazky České televize. Zákon dále, mimo jiné, upravuje celoplošnou dostupnost vysílání České televize, zpravodajskou síť, podporu domácí kulturní a filmové tvorby, tvorbu archivu, funkce Rady ČT a dozorčí komise, funkci generálního ředitele, financování, vedení účtování a televizních studií České televize.

Zákonem je nadále stanoveno celoplošné televizní vysílání, jímž je myšleno takové vysílání, které může přijímat alespoň 95 % obyvatel České republiky podle posledních údajů pramenících ze sčítání lidu. Česká televize poskytuje celoplošné vysílání na všech svých stanicích, tedy na ČT1, ČT2, ČT 3, ČT24, ČT Sport, ČT :D a ČT Art.

1.2.1.1 Organizační struktura kontrolních orgánů

Nejvýše postaveným v organizační struktuře ČT je její generální ředitel, nadále další orgány, mezi něž se řadí Rada ČT a dozorčí komise.

Rada ČT je kontrolním orgánem, kterým se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize, má patnáct členů, jež volí PSP ČR. Členové musí splňovat požadavky ukládané zákonem, jsou voleni na funkční období šesti let s možností opětovného zvolení, přičemž se každé dva roky obměňuje jedna třetina členů (zákon č. 483/1991 Sb., § 4).

Do působnosti Rady ČT náleží:

- jmenovat a odvolávat generálního ředitele a na jeho návrh ředitele televizních studií,
- schvalovat rozpočet ČT, přehled pohledávek a závazků a účetní závěrku ČT,
- kontrolovat účelné a hospodárné využívání finančních zdrojů a majetku ČT,
- sledovat naplňování požadavků práva Evropských společenství na transparentnost finančních vztahů v ČT,
- schvalovat na návrh generálního ředitele Statut ČT,
- předkládat PSP ČR ke schválení Kodex ČT,
- schvalovat návrhy generálního ředitele na zřizování nebo zrušení televizních studií,
- dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání a na naplňování zásad vyplývajících z Kodexu ČT,
- schvalovat dlouhodobé plány programového, technického a ekonomického rozvoje,
- zřizovat dozorčí komisi, schvalovat její kontrolní řád a stanovit výši odměn členů dozorčí komise,
- určovat mzdu generálního ředitele.

Rada ČT zároveň nesmí přímo zasahovat do výroby a vysílání televizních pořadů (zákon č. 483/1991 Sb., § 8).

Dozorčí komise České televize je poradním orgánem Rady ČT ve věci kontroly hospodaření ČT. Sleduje, zda jsou finanční zdroje a majetek ČT účelně a hospodárně využívány podle schváleného rozpočtu České televize v souladu s právními předpisy a požadavky práva Evropských společenství. Skládá se z pěti členů, kteří jsou voleni Radou ČT na čtyřleté období, zároveň jsou jí také odvoláváni. Mohou být voleni opětovně (zákon č. 483/1991 Sb., § 8a).

Generální ředitel ČT je jejím statutárním orgánem, odpovídá se Radě ČT a je volen na šest let.

1.2.1.2 Financování České televize

Česká televize čerpá dle zákona především ze dvou hlavních zdrojů příjmů, a to z televizních poplatků vybíraných dle zvláštního právního předpisu a z příjmů z vlastní podnikatelské činnosti (zákon č. 483/1991 Sb., § 10).

Každá fyzická i právnická osoba má povinnost zaplatit televizní poplatek, pokud vlastní funkční televizní přijímač. Poplatek za televizní vysílání je v současné době 135 Kč měsíčně (aktuální k 18. 5. 2020) (zákon č. 348/2005 Sb., § 2, 3, 6).

1.2.2 Český rozhlas

Český rozhlas je médiem veřejné služby a jako takový je zřízen zákonem České národní rady č. 484/1991 Sb. o Českém rozhlasu, který byl novelizován naposledy roku 2015 (aktuální k 18. 5. 2020). V zákoně jsou formulovány podmínky pro existenci fungování Českého rozhlasu a je zde specifikováno, jakým způsobem má Český rozhlas plnit funkci veřejné služby. Hlavní úkoly ČRo v oblasti plnění veřejné služby jsou definovány v zákoně o Českém rozhlasu. Taktéž se zákon věnuje plnění veřejné služby z hlediska využití technologií a organizační povinnosti. Naplňování úkolů veřejné služby se mimo jiné věnuje i Kodex ČRo, který obsahuje preambuli, závěrečná ustanovení a celkem 27 článků, ve kterých se soustředí na jednotlivé oblasti fungování Českého rozhlasu.

Český rozhlas je právnickou osobou a hospodaří s vlastním majetkem, přičemž stát neodpovídá za jeho závazky. V zákonu o Českém rozhlasu je nadále věnován prostor Radě ČRo, dozorčí komisi, generálnímu řediteli, financování a rozhlasovým studiím.

1.2.2.1 Organizační struktura kontrolních orgánů

Nejvýše postaveným orgánem ČRo je generální ředitel, mezi další orgány se nadále řadí Rada ČRo a dozorčí komise.

Rada ČRo je orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu jeho činnosti. Skládá se z devíti členů, přičemž volení a odvolávání jsou PSP ČR. Členové musí splňovat požadavky ukládané zákonem, jsou voleni na funkční období šesti let s možností opětovného zvolení, přičemž se každé dva roky obměňuje jedna třetina členů. Každý člen může být zvolen opakovaně na maximálně dvě po sobě jdoucí období (zákon č. 484/1991 Sb., § 4).

Mezi pravomoci Rady ČRo patří zejména:

- jmenovat a odvolávat generálního ředitele a na jeho návrh ředitele rozhlasových studií ČRo,
- schvalovat rozpočet a závěrečný účet ČRo a kontrolovat plnění rozpočtu ČRo,
- schvalovat na návrh generálního ředitele Statut ČRo,
- předkládat PSP ČR ke schválení Kodex ČRo,
- schvalovat návrhy generálního ředitele na zřizování nebo zrušení rozhlasových studií,
- rozhodovat o stížnostech týkajících se generálního ředitele,
- dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání a na naplňování zásad vyplývajících z Kodexu ČRo a za tím účelem vydávat doporučení týkající se programové nabídky,
- schvalovat dlouhodobé plány programového, technického a ekonomického rozvoje,
- zřizovat dozorčí komisi a stanovit výši odměn členů dozorčí komise,
- určovat mzdu generálního ředitele.

Rada zároveň nesmí přímo zasahovat do výroby a vysílání televizních pořadů (zákon č. 484/1991 Sb., § 8).

Dozorčí komise je poradním orgánem Rady ČRo ve věci kontroly hospodaření. Sleduje, zda jsou finanční zdroje ČRo a jeho majetek účelně a hospodárně využívány. Skládá se z pěti členů, které na dvouleté období volí Rada ČRo. Ta je zároveň odvolává. Mohou být voleni opětovně, maximálně však na dvě po sobě jdoucí funkční období (zákon č. 484/1991 Sb., § 8a).

Generální ředitel ČT je jejím statutárním orgánem, je volen Radou ČRo na období šesti let (zákon č. 484/1991 Sb., § 9).

1.2.2.2 Financování ČRo

Český rozhlas čerpá dle zákona především z dvou hlavních zdrojů příjmů, a to z televizních poplatků vybíraných dle zvláštního právního předpisu a z příjmů z vlastní podnikatelské činnosti (zákon č. 484/1991 Sb., § 10).

Každá fyzická i právnická osoba má povinnost zaplatit rozhlasový poplatek, pokud vlastní funkční rozhlasový přijímač (kromě výjimek, které konkretizuje zákon). Rozhlasový poplatek činí 45 Kč měsíčně (aktuální k 18. 5. 2020) (zákon č. 348/2005 Sb., § 2, 3, 6).

1.3 Kontrola veřejnoprávních médií

Nad vysílacími médii v České republice je dohlíženo několika subjekty. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (RRTV) jakožto hlavní regulační orgán dohlíží na veřejnoprávní i komerční televizní a rozhlasové stanice. Pouze nad Českou televizí, Českým rozhlasem a Českou tiskovou kanceláří poté dohlíží tzv. „malé“ mediální rady – Rada České televize, Rada Českého rozhlasu a Rada České tiskové kanceláře.

S novou mediální legislativou po roce 1989 vznikla nová média veřejné služby, která již neměla být závislá na politické moci. Zákonem byly stanoveny kontrolní orgány, které by měly dohlížet na správné plnění veřejné služby daného média. Složení tohoto orgánu a také metoda, jakou je tento orgán povoláván je tedy klíčové (Jakubowicz, 2017, s. 178). Způsob volby členů mediálních rad se přitom v každé zemi liší a jako takový do značné míry ovlivňuje i způsob fungování a míru kontroly prováděnou mediálními radami.

PSP ČR nadále stanovuje výši koncesionářských poplatků, volí a odvolává Radu ČT, ČRo a ČTK, stejně tak Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, která dohlíží na veřejnoprávní i soukromá média (Končelík, Večeřa a Orság, 2010, s. 260). Děje se tak na návrh kandidátů, který předkládají „*organizace a sdružení představující kulturní, regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, vzdělávací, vědecké, ekologické a národnostní zájmy*“ PSP ČR (zákon č. 483/1991 Sb., § 4). Požadavky na členy mediálních rad, jejich funkční období, podmínky na ně kladené, předmět působnosti rad a další jsou poté specifikovány v příslušném zákonu o daném médii veřejné služby.

Z výše zmíněného důvodu bychom mohli Českou republiku zařadit k ostatním zemím s tzv. parlamentním modelem způsobu ustavování dozorčího orgánu, ten se vyznačuje především následujícím:

- dozorčí radu zřizuje parlament,
- generální ředitel bývá častěji obměňován z důvodu nespokojenosti parlamentu s činností vysílatele nebo z důvodu rozložení politických sil,
- financování pochází z různých zdrojů,
- dozorčí rady jen slabě ovládají politický obsah a nestrannost programu (Hanretty, 2007 cit. podle Jakubowicz, 2017, s. 179).

Nutno přiznat, že už ze samotné logiky věci mají v tomto případě dozorčí rady či kontrolní orgány jen malý vliv na politický obsah a nestrannost programu (Jakubowicz, 2017, s. 179). Už tento samotný fakt do jisté míry maří ideový základ médií veřejné služby.

1.4 Současné postavení a problémy veřejnoprávních médií

Veřejnoprávní média jsou častým cílem kritiky. Kritizována jsou za jejich existenci jako takovou, která podle mnohých kritiků, kteří jsou z řad politiků, odborné i široké veřejnosti, postrádá na významu či za samotné plnění funkce veřejné služby. Kritice čelí také způsob jejich financování, který tvoří převážně finance z veřejných prostředků – finance od koncesionářů. S častou kritikou se také střetává fakt, jak média veřejné služby plní své zadání či jakou má vysílání veřejné služby perspektivu v digitální budoucnosti (Šmíd, 2004, s. 65).

Zásadním a nevyřešeným problémem médií veřejné služby je jejich vztah s politikou a jejich předpokládaná nezávislost. Politici se spolu s žurnalisty vzájemně potřebují – média poskytují politikům prostor, zprostředkovávají jim kontakt s občany, obecněji příjemci. Politikové vystupují v médiích například v rámci diskusí a soustředí se na ně zpravodajský zájem. Ne nadarmo se říká, že „*kdo není v masových médiích, jako by nebyl*“ (Růžička, 2011, s. 101). Pro novináře jsou politici na druhou stranu významným zdrojem informací, který jim může zaručovat rozsáhlé publikum (Burton a Jiráček, 2001, s. 135-136). Přitom ale samotní žurnalisté mohou nést vinu za určité selhávání českých veřejnoprávních médií. Děje se tak především z důvodu jejich úzké vazby na politiku a možného přesvědčení „*že budou*

vlivnějšími novináři, když budou mít blíže k některým politickým špičkám“ (Rupnik, 2003 cit. podle Hvižd'ala, 2003, s. 29).

Politické strany se snaží o regulaci médií veřejné služby prostřednictvím upravování legislativních pravidel. Tato legislativní pravidla se poté zejména týkají vytváření regulačních institucí, způsobu nominace členů mediálních rad nebo nastavení pravidel jejich financování (Jarmara, 2015, s. 5).

Média veřejné služby by měla být odpoutána od politického tlaku a členové jejich kontrolních orgánů by neměli být exponenty politické moci. Toho lze v České republice docílit poněkud obtížně, zvláště když členy rad veřejnoprávních médií volí a odvolává PSP ČR a často jimi jsou lidé pouze s minimálním povědomím o mediální sféře a nedostatečnou kvalifikací. PSP ČR nepřímo kontroluje média veřejné služby (Jirák, 2000, s. 99).

Znepokojující je právě role mediálních rad, které jsou definovány jako kontrolní orgány. Mediální rady jako takové by měly chránit veřejnoprávní média před tlakem politiků a jiných zájmových osob či skupin. Pokud dochází k tomu, a tak tomu je v českém mediálním prostředí, že členové rad jsou zástupci určité části veřejnosti, popírá to samotnou funkci rad, jelikož zastupují svoje vlastní a skupinové zájmy (Rupnik, 2003 cit. podle Hvižd'ala, 2003, s. 33).

Na média veřejné služby také může negativně působit technologická změna, která částečně může zbavovat média jejich masového publika a odvádět mladé a nejmladší publikum (Jakubowicz, 2017, s. 181).

Model fungování médií veřejné služby je v mnoha ohledech zpochybnitelný, avšak další kritéria naznačují, že by veřejnoprávní média mohla v současnosti být více než potřebná (Jakubowicz, 2017, s. 175). Existence médií veřejné služby je poté považována za nutnou v případě napětí ve společnosti, jelikož média veřejné služby jako taková mají ambici být na vládě *„nezávislá, nestranná, respektující standardy, jinakost i různorodost a řídící se veřejným zájmem“* (Żakowski, 2012 cit. podle Jakubowicz, 2017, s. 175). Za existenci médií veřejné služby se staví také Just, který považuje média veřejné služby za důležitá v případě tvorby a vysílání dokumentů, nabízení uměleckých filmů, přenosů z divadel a koncertních

podíí. Just pokládá otázku, kde poté budou vznikat ekologické, náboženské, vzdělávací pořady a pořady pro menšiny a „*kde divák najde seriózní, nebulvární zpravodajství pojaté nikoli jako „infozábava“, ale jako věcná informace a její analýza?*“ (Just, 2000, s. 103).

Média veřejné služby nemají vyřešený vztah se světem politiky dodnes a rovněž nejsou vyjasněny některé otázky týkající se jejich předpokládané nezávislosti. Je otázkou, zda utváření českých veřejnoprávních médií po roce 1989, konkrétně jejich transformaci z médií státních, lze považovat za zcela zdařilé (Šmíd, 2004, s. 65).

V práci se následně zabývám obdobím po tzv. televizní krizi, jež přinesla změny, které měly vést k omezení vlivu politických stran na média. Od té doby ale však sílí hlasy o tom, že jsou tzv. „malé“ rady veřejnoprávních médií stále více politizovány, tudíž je možné, že změny po televizní krizi neměly účinnost, či ji měly pouze dočasnou. K účelu dalšího pokračování práce představím nejdříve televizní krizi jako takovou a změny, které přinesla.

1.5 Televizní krize

Tlak politické scény na veřejnoprávní médium spolu s dalšími aspekty vyústil v tzv. televizní krizi. Za televizní krizi v ČT bývá obecně označováno období od prosince r. 2000 do ledna r. 2001 (Salát, 2010, s. 23). Televizní krize je pro bakalářskou práci mezníkem, jelikož představuje zásadní zlom, který s sebou přinesl změny v české mediální sféře. Televizní krize a novely zákonů o České televizi a Českém rozhlasu budou brány jako počátek historické analýzy voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo a jejich mediální reflexe.

1.5.1 Vývoj televizní krize

Dne 12. 12. 2000 byl Radou ČT odvolán generální ředitel ČT Dušan Chmelíček, přičemž důvodů pro jeho odvolání bylo dle Rady ČT mnoho – „*neprůhledná hospodářská politika a deficitní rozpočet na rok 2001, neplnění úkolů vyplývajících z písemného projektu, který Chmelíček předložil v rámci výběrového řízení, manažerská selhání, špatná komunikace s Radou znemožňující jí vykonávat funkci danou zákonem*“ (Čulík, 2001, s.

308). Chmelíčkoví bylo také vyčítáno, že názorově směřoval Českou televizi jedním směrem, a to proti stranám opoziční smlouvy¹.

Na Chmelíčkově místo byl během výběrového řízení dne 20. 12. 2001 zvolen Jiří Hodač, což vyvolalo u personálního obsazení ČT a velké části veřejnosti značné protesty. Upozorňováno bylo na „*snahu politiků zasahovat do fungování Rady ČT*“ (Bednařík, Jirák a Köpplová, 2019, s. 416). Část politického spektra, zejména poté ODS, byla obviňována ze snahy o získání politické kontroly nad médiem veřejné služby (Bednařík, Jirák a Köpplová, 2019, s. 416). Hodač poté ředitelkou zpravodajství jmenoval Janu Bobošíkovou, což u pracovníků ČT vyvolalo další vlnu odporu. Janu Bobošíkovou kritizovali za propojení s politiky z ODS (Bednařík, Jirák a Köpplová, 2019, s. 416).

V mezidobí odvolání Dušana Chmelíčka a zvolení Jiřího Hodače vznikla občanská iniciativa *Česká televize – věc veřejná*. Na zvolení Hodače generálním ředitelem ČT reagovali senátoři Jiří Ruml a Michael Žantovský, kteří vydali prohlášení, ve kterém píší: „...*nezávislá pozice veřejnoprávních médií se tak stává předmětem politických tlaků a politických manipulací, což představuje ohrožení demokratického systému.*“ (Kašparová, 2001, s. 64). Právě zvolení Jiřího Hodače generálním ředitelem ČT, který byl považován za osobu příliš politicky profilovanou, představovalo v mnohých očích značnou politizaci, rostoucí politické tlaky a manipulaci veřejnoprávního média České televize.

Již v den volby Jiřího Hodače generálním ředitelem ČT byl zaměstnanci zřízen Krizový výbor, jehož členy byli zaměstnanci, kteří protestovali proti Jiřímu Hodačovi a proti postihování zaměstnanců (Kašparová, 2001, s. 78). Dne 24. 12. 2000 Hodač pomocí najaté ochranné služby nevpustil do budovy zpravodajství zaměstnance a Bobošíková zahájila vysílání hlavní zpravodajské relace v náhradních prostorách poskytnutých televizí Nova (Bednařík, Jirák a Köpplová, 2019, s. 416). V následujících dnech se situace nadále vyhrocovala. Stále více občanů podepisovalo petici za vzbouřené zaměstnance ČT. Situace dne 27. 12. 2000 vyústila k zastavení televizního vysílání ČT na téměř 24 hodin (Česká televize, ©1996-2020).

¹ Stranami opoziční smlouvy byly politické strany ODS v čele s Václavem Klausem a ČSSD v čele s Milošem Zemanem.

Dne 1. 1. 2001 začala stávka vyhlášená odbory ČT. Požadováno bylo ukončení přerušování vysílání ČT a cenzury, ukončení blokády provozoven ČT bezpečností agenturou najatou Jiřím Hodačem, odchod Jiřího Hodače a finální předání vysílání kompetentním osobám. Zlomovým byl poté den 3. 1. 2001, kdy na Václavském náměstí proběhla masová demonstrace na podporu zaměstnanců ČT. Jiří Hodač následně 4. 1. 2001 zkolaboval a ze zdravotních důvodů odstoupil dne 11. 1. 2001 (Česká televize, ©1996-2020). Ve dnech 5.-6. 1. 2001 bylo zorganizováno mimořádné zasedání sněmovny a projednávání novely zákona o ČT.

Požadavky Krizového výboru a veřejnosti na změny byly již dříve jasné – jednalo se o požadavek na odvolání Rady ČT a Jiřího Hodače z postu generálního ředitele ČT. To se také stalo a výsledkem byly změny ve vedení České televize (Bednařík, Jiráková a Köpplová, 2019, s. 417). Mimo jiné byly však vzneseny požadavky na novelu zákona o ČT. Výsledkem televizní krize byla roku 2001 novelizace zákona o České televizi a roku 2002 novelizace zákona o Českém rozhlasu. Novela zákona o České televizi ovšem ČT více připoutala k PSP ČR, a to převážně z důvodu, že PSP ČR nově schvalovala návrh kodexu, pomocí jehož jsou upravovány zásady jednání televize (Bednařík, Jiráková a Köpplová, 2019, s. 417). Nutno dodat, že největší změnou vyplývající z novely zákona o ČT bylo pouze zvýšení počtu radních z původního počtu 9 na 15. Za ideální způsob volby členstva mediálních rad byl přitom mnohými považován stav tzv. trojnožky, ve kterém by bylo členstvo mediálních rad voleno z jedné třetiny Senátem, z druhé třetiny Sněmovnou a z poslední třetiny prezidentem ČR. PSP ČR ovšem tento návrh neakceptovala a nadále si ponechala pravomoc volit členstvo kontrolních orgánů veřejnoprávních médií sama. Tento způsob voleb členstva je platný dodnes, i přesto, že byl v průběhu let mnohými opakovaně kladen důraz na zavedení stavu tzv. trojnožky.

Po televizní krizi jako by se stav příliš nezlepšil – ředitel ČT byl v roce 2003 policejně vyšetřován, předchozí ředitelé byli odvoláni. Jacques Rupnik dokonce zastává názor, že „v Čechách chtějí politici pomocí rad kontrolovat politicky veřejnoprávní média ...“ (Rupnik, 2003 cit. podle Hvížd'ala, 2003, s. 27).

2 Historický přehled členstva Rady ČT a Rady ČRo

Členové tzv. malých mediálních rad veřejnoprávních médií jsou voleni PSP ČR dle blíže specifikovaných podmínek ustanovených v zákonech o České televizi a Českém rozhlasu. Těmito podmínkami je způsobilost k právním úkonům, trvalý pobyt na území České republiky, trestní bezúhonnost a vyloučení současně vykonávaných profesí a členství v některých skupinách.

V grafech níže je zachyceno, jak se měnilo personální obsazení Rady ČT a Rady ČRo od roku 2001 až do konce roku 2019. Grafy jako takové slouží k ilustraci členstva těchto dvou mediálních rad. Konkrétně grafy podávají přehled o tom, jak se měnilo personální obsazení těchto mediálních rad, jaká byla délka mandátů jednotlivých členů a jejich případné funkce v předsednictvu.

Z důvodu dosažení co nejlepší přehlednosti grafů, je každá historie členstva Rady ČT i Rady ČRo rozdělena do dvou období. Historie členstva Rady ČT je rozdělena na první období trvajícím od 25. 5. 2001 do 29. 5. 2015 a druhé období od 26. 10. 2005 do 31. 12. 2019. Rada ČRo je rozdělena na první období od 1. 1. 2001 do 8. 6. 2017 a druhé období trvajícím od 19. 3. 2008 do 31. 12. 2019. Tituly členstva Rady ČT a Rady ČRo jsou z důvodu dosažení lepší přehlednosti záměrně vynechány.

Informace vycházejí především z výročních zpráv o činnosti České televize a z výročních zpráv Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu. V případě Českého rozhlasu jsou některé informace doplněny pomocí ročenek Českého rozhlasu. Některé konkrétní informace, týkající se jednotlivých členů mediálních rad, především pak jejich přesného dne zvolení a jejich konce, budou chybějící, popřípadě nepřesné. To z důvodu chybějících veřejně dostupných informací, které chybí v archivech veřejnoprávních médií i v archivu PSP ČR a nejsou dohledatelné na internetu.

V příloze jsou poté uvedeny jmenné seznamy členstva Rady ČT a Rady ČRo, kde je na chybějící či nepřesné informace upozorněno. Rovněž jsou zde uvedeny přesné délky trvání mandátů jednotlivých osob členstva.

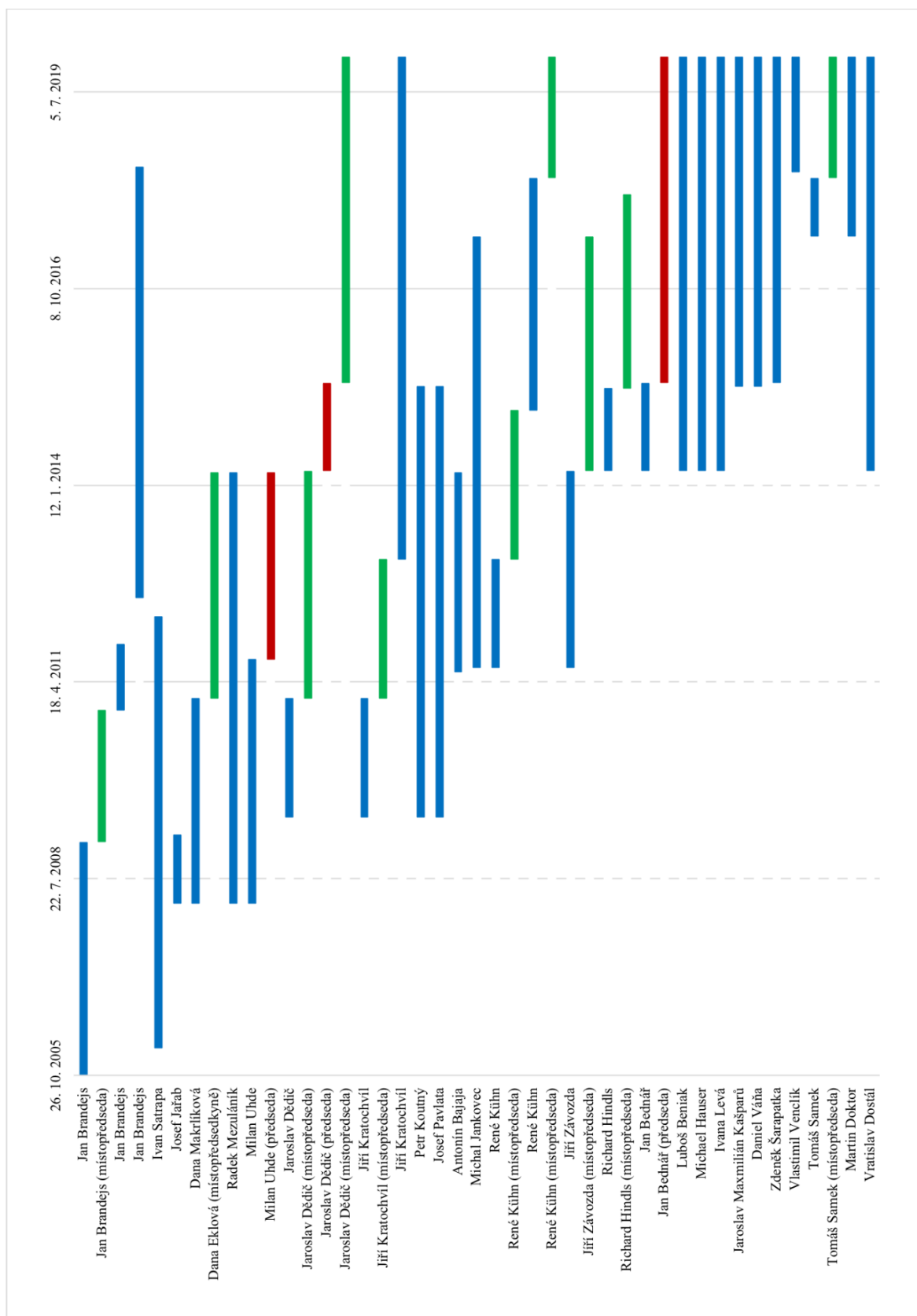
2.1 Rada ČT

Rada České televize byla dne 12. 1. 2001 odvolána² PSP ČR. Do této doby skýtala celkem 9 členů, jimiž do 12. 1. 2001 byli Miroslav Beneš (předseda), Václav Erben (místopředseda), Pavel Kabzan (místopředseda), Jiří Kratochvíl, Jana Dědečková, Petr Hájek, František Mikš a Marcella Marboe-Hrabincová. S novelou zákona o České televizi se počet členů Rady ČT zvýšil z původních 9 na 15. Nová Rada ČT byla zvolena dne 25. 5. 2001.

V grafech je modrou barvou znázorněn člen/členka, červenou barvou předseda/předsedkyně a zelenou místopředsedové/místopředsedkyně.

² Odvolání Rady ČT bylo důsledkem televizní krize v ČT.

Historie členstva Rady ČT za 2. období

Graf 2, Historie členstva Rady ČT za 2. období, vlastní zpracování

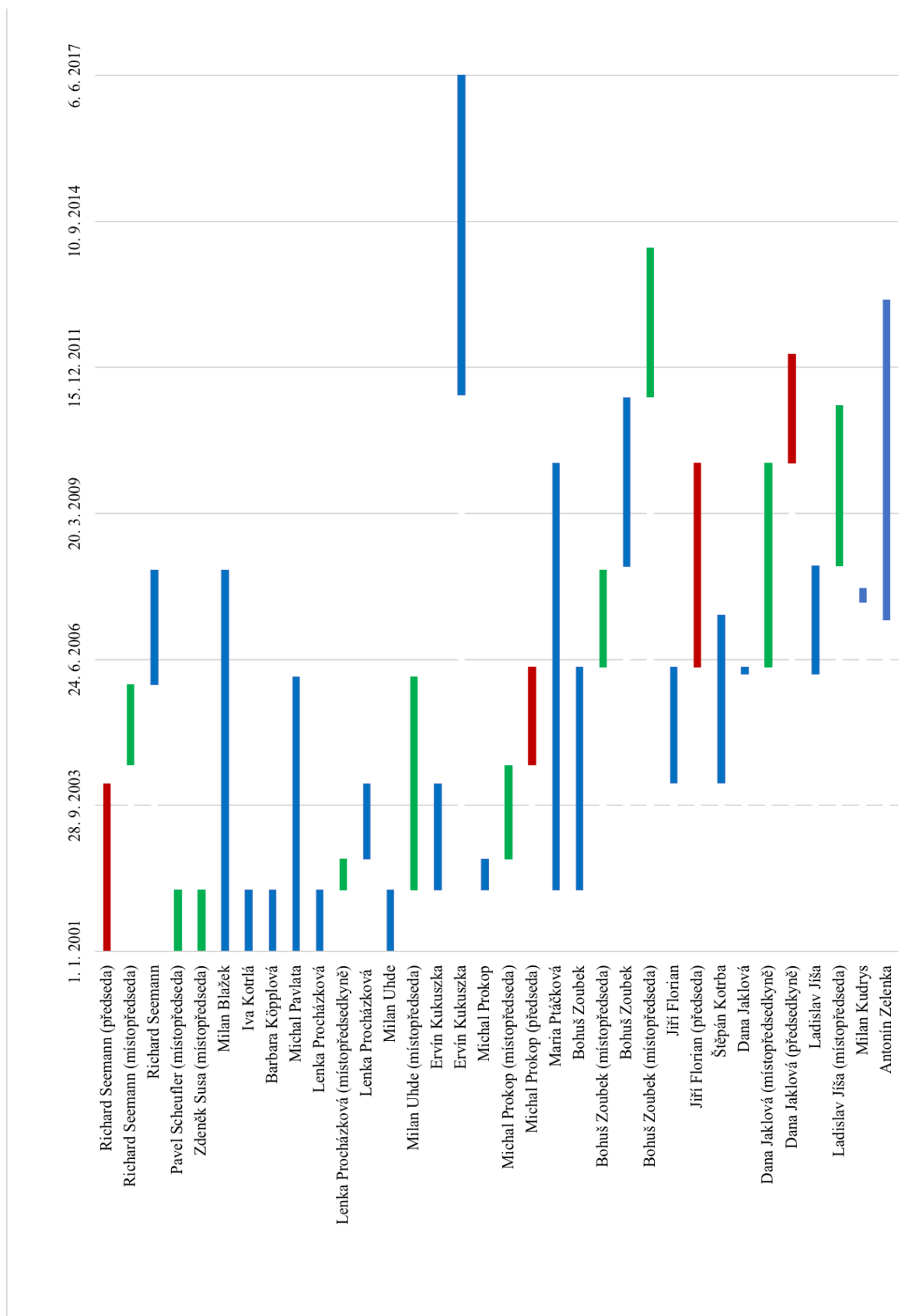
2.2 Rada ČRo

V roce 2002 vstoupil v platnost zákon č. 192/2002 Sb., který byl novelou zákona o Českém rozhlasu. Přinesl s sebou změny v rámci působností Rady ČRo a změny v oblasti různých omezení platných pro výkon funkce v Radě.

Informace o členstvu Rady ČRo nejsou v období roku 2006 přesné a některé chybí z důvodu nedostatku zveřejněných dokumentů mapujících toto období, zvláště poté Výroční zprávy Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu v roce 2006. Na nepřesnosti je upozorněno ve jmenném seznamu členstva Rady ČRo umístěném v příloze.

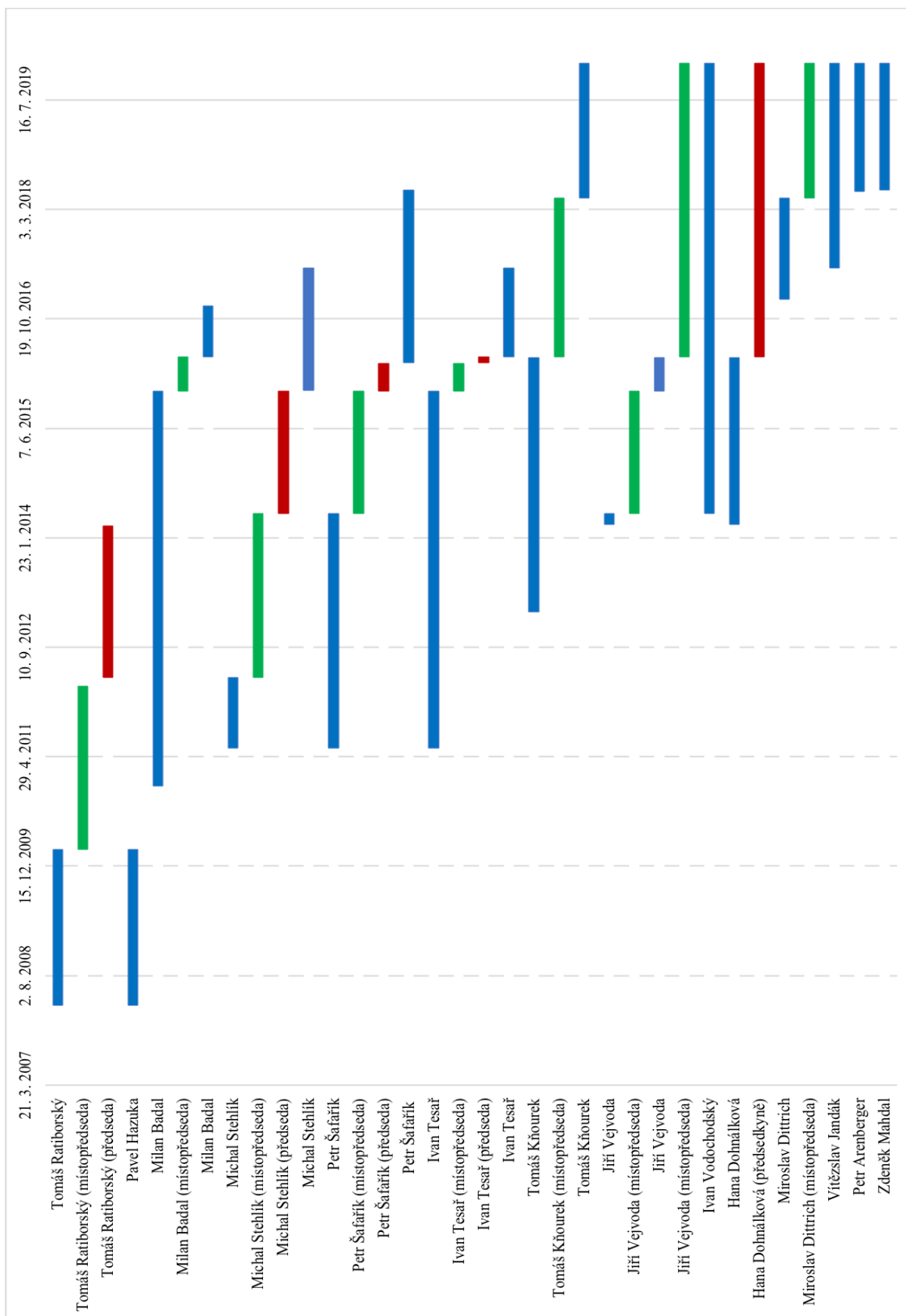
V grafech je modrou barvou znázorněn člen/členka, červenou barvou předseda/předsedkyně a zelenou místopředsedové/místopředsedkyně.

Historie členstva Rady ČRo za 1. období

Graf 3, Historie členstva Rady ČRo za 1. období, vlastní zpracování

Historie členstva Rady ČRo za 2. období

Graf 4, Historie členstva Rady ČRo za 2. období, vlastní zpracování

3 Mediální reflexe tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo

Pomocí grafů bylo vyobrazeno, jak se měnilo personální obsazení Rady ČT a Rady ČRo od roku 2001 až do konce roku 2019. Na změny členstva těchto dvou mediálních rad a obecně na téma voleb jejich členstva navazovala veřejná debata. Předpokládá se, že ta zmiňovala volby členstva Rady ČT a Rady ČRo v souvislosti s politickým vlivem. Cílem je zmapovat, kolik prostoru vybraná média tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo věnovala, tedy kolik mediálních výstupů v rámci let vyprodukovala, jak velký prostor byl tématu přikládán a také, jaká byla tematika těchto mediálních výstupů. Na závěr byla témata mediálních výstupů v rámci jednotlivých let uvedena do vzájemné komparace, jejíž cílem bylo zjistit, jak se proměňovala tematika mediálních výstupů v rámci let, jaké události měly největší zastoupení a kdy.

Vybráno bylo celkem 12 českých celostátních médií, která existovala po celou sledovanou dobu, tedy od roku 2001 do konce roku 2019 a věnovala se tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo. Těmito médii jsou:

- Lidové noviny
- Mladá fronta DNES
- Hospodářské noviny
- Právo
- Týden
- Respekt
- Reflex
- ČT 1
- Novinky.cz
- Lidovky.cz
- Ceskenoviny.cz
- ČRo 1 – Radiožurnál

Zahrnuty byly různé druhy titulů, a to z důvodu, že co do dosahu by neměly být zanedbány.

V prvotním předvýzkumu bylo zahrnuto i bulvární médium Blesk, také televizní stanice TV Nova a FTV Prima. Tato média ale byla po realizaci první výzkumné sondy ze zkoumaných médií vyjmuta, jelikož se tématem voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo téměř nezabývala. Blesk za celé sledované období vyprodukoval 2 mediální výstupy o tématu, TV Nova celkem čtyři, rovněž tak FTV Prima.

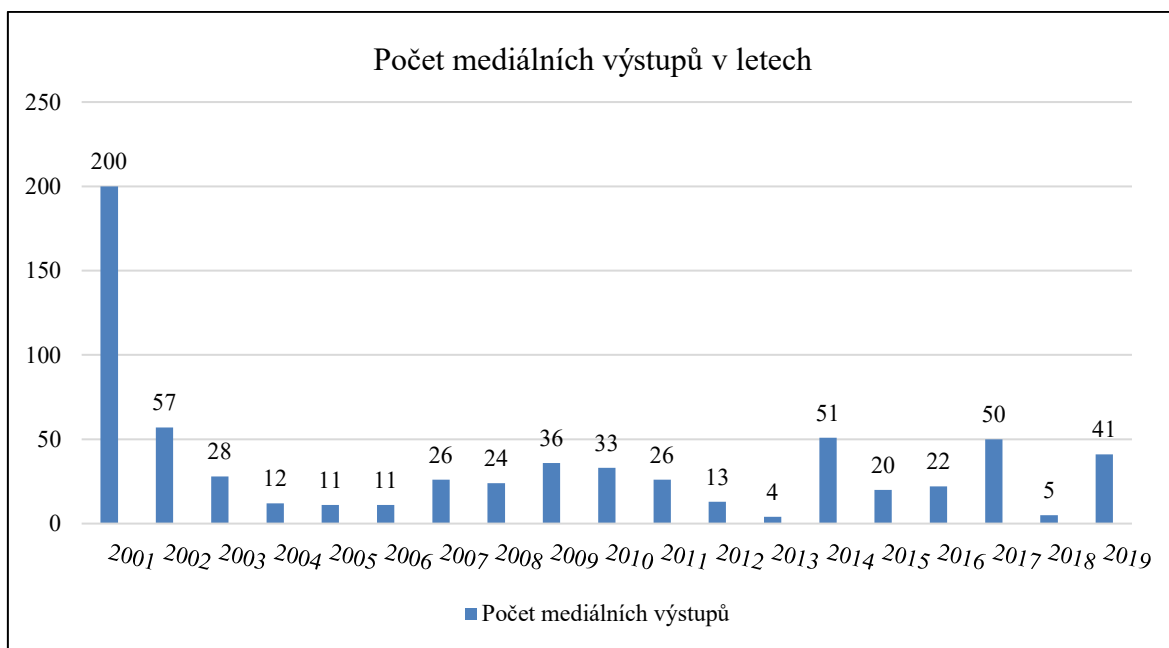
Výzkum byl proveden pomocí mediální databáze Newton Media Search, kde k vyhledávání mediálních výstupů za jednotlivé roky sloužil stále stejný vyhledávací klíč (*volba členů do Rady České televize OR Rady Českého rozhlasu*) OR (*volba členů Rady ČT OR Rady ČRo*). Jsem si vědoma, že se nabízí více možností volby vyhledávacího klíče. K vyhledávacímu klíči lze například přidat pojem *kontrola veřejnoprávních médií*, ovšem předmětem práce je téma voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo, tudíž jsem od rozšiřování tohoto tématu záměrně upustila. Vyzkoušela jsem různé formulace vyhledávacího klíče a zjistila jsem, že velké množství vyhledaných textů se netýkalo tématu, kterým se v bakalářské práci zabývám.

3.1 Četnost mediálních výstupů

Získaná data, týkající se vybraných 12 médií a počtu mediálních výstupů o tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo jimi vyprodukovaných, jsou uvedena níže v tabulce a následně v grafu. Celkový počet mediálních výstupů o tématu může zahrnovat identické mediální výstupy, publikované ovšem různými médii. Z toho důvodu jsou do celkového počtu zahrnuty.

rok	počet mediálních výstupů
<i>2001</i>	200
<i>2002</i>	57
<i>2003</i>	28
<i>2004</i>	12
<i>2005</i>	11
<i>2006</i>	11
<i>2007</i>	26
<i>2008</i>	24
<i>2009</i>	36
<i>2010</i>	33
<i>2011</i>	26
<i>2012</i>	13
<i>2013</i>	4
<i>2014</i>	51
<i>2015</i>	20
<i>2016</i>	22
<i>2017</i>	50
<i>2018</i>	5
<i>2019</i>	41

Tabulka 1, Počet mediálních výstupů o tématu v letech, vlastní zpracování

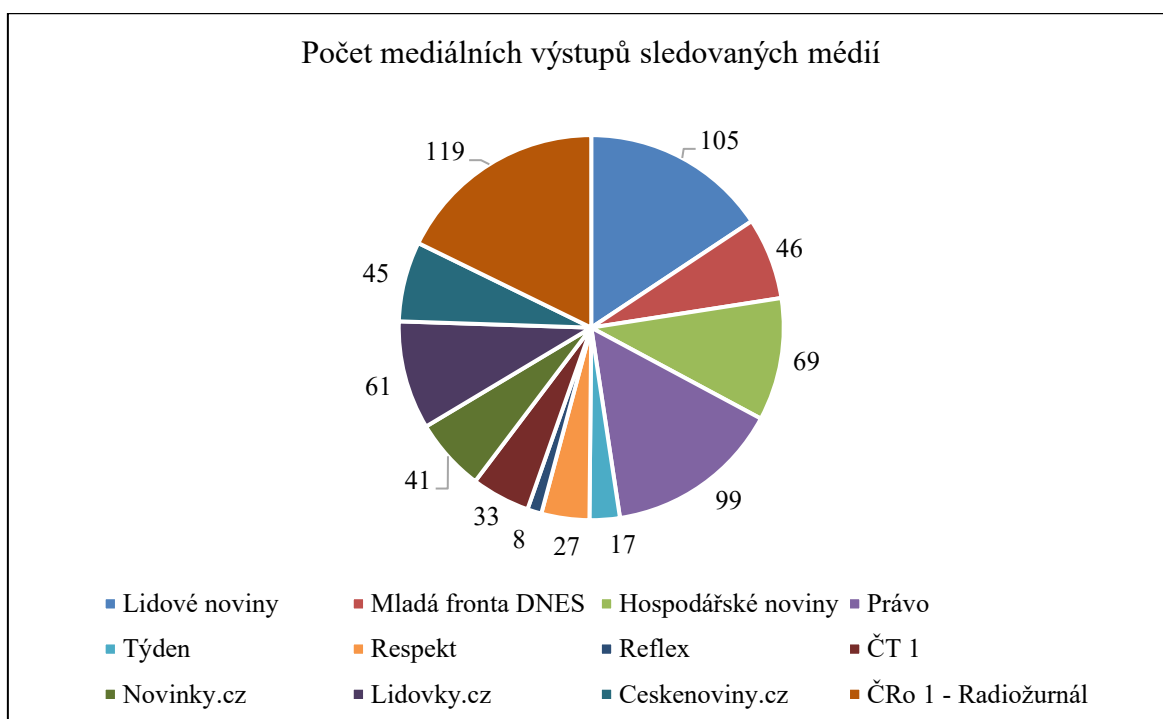
Graf 5, Počet mediálních výstupů o tématu v letech, vlastní zpracování

Počet mediálních výstupů o tématu se v jednotlivých letech proměňoval. Největší počet mediálních výstupů můžeme pozorovat v roce 2001, a to převážně z důvodu tzv. televizní krize a novely zákona o České televizi. Pokud byl v dalších letech, převážně poté v letech 2002, 2014, 2017, zaznamenám zvýšený počet mediálních výstupů v porovnání s ostatními, lze tento fakt odůvodnit významnou událostí týkající se tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo – převážně pak událostmi zmíněnými níže. Obecně lze ale konstatovat, že vybraná média tématu nevěnovala mnoho prostoru (kromě roku 2001). Počty mediálních výstupů o tématu vyprodukované sledovanými médii jsou nedostačující vzhledem k tomu, že se v každém roce jedná o souhrnný počet mediálních výstupů všech sledovaných médií. Počet mediálních výstupů v rámci sledovaných let také často nebyl rovnoměrně rozložen a v některých letech se média tématem zabývala v určitém měsíci, přičemž v jiných nikoli. Lze usuzovat, že veřejnost o tématu není informována dostatečně.

Každé pozorované médium zvlášť přikládalo sledovanému tématu jinou váhu. Za celé sledované období nejvíce mediálních výstupů vyprodukoval ČRo 1 – Radiožurnál, a to 119. Zde je ale nutné upozornit, že 91 výstupů, tedy převážnou část z celkového počtu, toto médium vyprodukovalo v r. 2001. Dvanáct výstupů poté vyprodukovalo v r. 2002, ovšem do konce sledovaného období se tématem již zabývalo minimálně, v řádkách jednotek mediálních výstupů za rok. Jako druhé se tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo

nejvíce věnovaly Lidové noviny s počtem 105 mediálních výstupů za celé sledované období. Pomyslná třetí pozice poté s celkovým počtem 99 mediálních výstupů patří Právu. Dále se sledovanému tématu nejvíce věnovaly Hospodářské noviny s 69 výstupy, Lidovky.cz s 61 výstupy, Mladá fronta DNES s 46 mediálními výstupy, Ceskenoviny.cz s celkovým počtem 45 výstupů a Novinky.cz s 41 mediálními výstupy.

Graf níže ilustruje vybraná média a počet mediálních výstupů, které za celé sledované období média vyprodukovala. Seznam sledovaných médií a jejich počet mediálních výstupů v rámci jednotlivých let je umístěn v příloze.

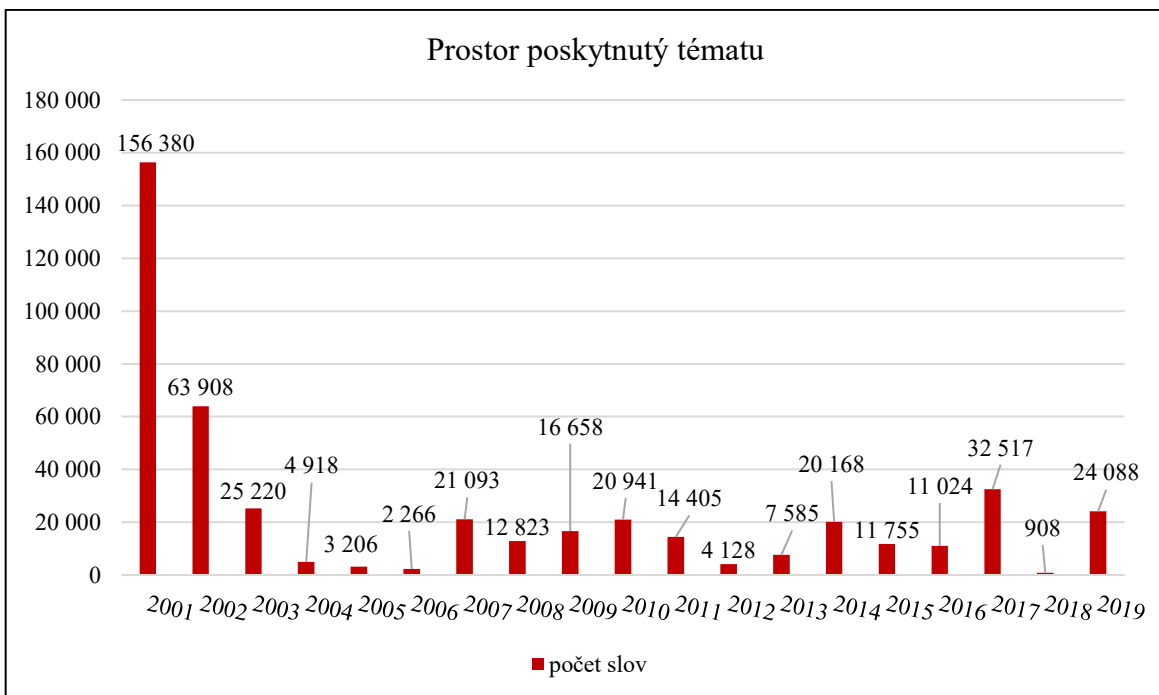
Graf 6, Počet vyprodukovaných mediálních výstupů sledovaných médií, vlastní zpracování

3.2 Prostor poskytnutý tématu

Prostor, který média věnovala tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo, byl vyjádřen pomocí počtu slov, který mediální výstupy obsahovaly, a je uveden níže v tabulce a následně v grafu.

rok	počet mediálních výstupů	prostor (počet slov)
2001	200	156 380
2002	57	63 908
2003	28	25 220
2004	12	4 918
2005	11	3 206
2006	11	2 266
2007	26	21 093
2008	24	12 823
2009	36	16 658
2010	33	20 241
2011	26	14 405
2012	13	4 128
2013	4	7 585
2014	51	20 168
2015	20	11 755
2016	22	11 024
2017	50	32 517
2018	5	908
2019	41	24 088

Tabulka 2, Počet mediálních výstupů a prostor tématu jimi věnovaným v rámci let, vlastní zpracování

Graf 7, Prostor poskytnutý tématu vybranými médii v rámci let, vlastní zpracování

Prostor poskytnutý tématu vybranými médii se v rámci jednotlivých let lišil. Z důvodu vzájemného porovnání byl vypočítán průměrný počet slov na jeden mediální výstup v rámci každého roku, přičemž výsledky jsou uvedeny níže v tabulce. Údaje jsou řazeny hierarchicky, od nejvyššího počtu slov, tzn. největšímu poskytnutému prostoru na jeden mediální výstup, po nejmenší. Průměrný počet slov na jeden mediální výstup byl zaokrouhlen směrem dolů.

rok	počet mediálních výstupů	průměrný prostor (počet slov) na 1 mediální výstup
2013	4	1896
2002	57	1121
2003	28	900
2007	26	811
2001	200	781
2017	50	650
2010	33	613
2019	41	587
2015	20	587
2011	26	554
2008	24	534
2016	22	501
2009	36	462
2004	12	409
2014	51	395
2012	13	317
2005	11	291
2006	11	206
2018	5	181

Tabulka 3, Průměrný prostor na 1 mediální výstup v rámci let, vlastní zpracování

Z tabulky výše vyplývá, že průměrný prostor na jeden mediální výstup věnovaný tématu se v jednotlivých letech výrazně lišil. Pro některé roky platí, že se tématu sice věnovaly méně (viz četnost mediálních výstupů o tématu), avšak mu v rámci jednotlivých mediálních výstupů přikládaly více prostoru a naopak.

3.3 Tématika mediálních výstupů v rámci jednotlivých let

Každý sledovaný rok se tematikou mediálních výstupů vyprodukovaných sledovanými médii o tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo lišil. Pozornost bude zaměřena na tematické okruhy mediálních výstupů v rámci každého roku sledovaného

období a následně na dominantní tematické okruhy, které prostupovaly celým sledovaným obdobím. Na závěr bude jednotlivá tematika v rámci sledovaných let uvedena do vzájemné komparace.

Níže jsou uvedena hlavní témata mediálních výstupů o tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo za každý rok sledovaného období. Rovněž jsou zmíněna méně častěji reflektovaná témata, pojmenovaná jako témata vedlejší. Pokud v obsahu mediálních výstupů byla častěji skloňována jména určitých aktérů, jsou uvedena také. Pokud byla v určitém měsíci v roce výrazně větší četnost mediálních výstupů, tuto skutečnost jsem rovněž uvedla a přidala odůvodnění, proč tomu tak bylo.

r. 2001

Sledovaná média vyprodukovala v roce 2001 celkem 200 mediálních výstupů o tématu. Jedná se o nejvyšší počet za celé sledované období, a to především z důvodu proběhlé televizní krize v České televizi. Ta jako taková odstartovala veřejnou debatu týkající se kontroly veřejnoprávních médií, ovlivňování veřejnoprávních médií politiky a případných změn mediální legislativy.

Mezi hlavní témata mediálních výstupů v tomto roce se řadí:

- televizní krize v ČT, situace v ČT,
- politický vliv na veřejnoprávní média,
- požadavky na odpolitizování Rady ČT, ale také Rady ČRo – kritika způsobu volby členů Rady ČT a Rady ČRo, diskuse o zavedení systému tzv. trojnožky,
- nová legislativa – novela zákona o České televizi a poté o Českém rozhlasu,
- volby nových členů Rady ČT – kandidáti do Rady ČT.

Spolu s zákony o České televizi a Českém rozhlasu byly zpravidla uváděny konkrétní změny, které by novely zákonů přinesly. Mezi ty se převážně řadila změna počtu členů Rady ČT z původních 9 na 15, návrh kandidátů do Rady ČT na základě výběru zájmových sdružení, spolků atd., veřejné zasedání Rady ČT, zřízení dozorčí komise dohlížející na hospodaření ČT, zvyšující se pravomoci poslanců při odvolávání členů Rady ČT či zvyšující

se pravomoci Rady ČT ve vztahu k ČT a jejímu řediteli. Uskutečněná změna mediální legislativy byla ve veřejné diskusi přesto kritizována, a to převážně z důvodu volby členů mediálních rad PSP ČR.

Vedlejšími tématy mediálních výstupů o tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo poté byly:

- funkce a pravomoci Rady ČT,
- odvolání Rady ČT a zánik Rady ČRo,
- demonstrace na Václavském náměstí za doby televizní krize,
- odchod Jiřího Hodače z funkce generálního ředitele ČT,
- zákon o Českém rozhlasu,
- volba předsedy Rady ČT.

Mezi aktéry, kteří se v mediálních výstupech nejvíce objevovali, patřil Jiří Hodač a téma jeho volby a následná rezignace, Jana Bobošíková, politické strany ODS a ČSSD a jejich údajná touha ovládnout ČT. Dále Milan Uhde, Richard Seemann a Lenka Procházková, kteří byli kritizováni za jejich zvolení do Rady ČT z důvodu jejich úzkých vztahů s politikou. Méně byla zmiňována osoba Iva Mathé a Dušana Chmelíčka.

Nejvíce mediálních výstupů bylo v lednu 2001, konkrétně 127, to především z důvodu krize v České televizi. Vysoký počet mediálních výstupů měl nadále květen, konkrétně 47, z důvodu volby nových členů Rady ČT. S číslem 16 mediálních výstupů poté přichází červen, kdy probíhalo jednání o novele zákona o Českém rozhlasu a následné schválení této novely.

r. 2002

V roce 2002 bylo celkem 57 mediálních výstupů o tématu, což je v porovnání s předchozím rokem výrazně méně, ovšem v rámci celého sledovaného období se tento počet řadí na druhé místo. Témata mediálních výstupů se stále vracela k televizní krizi v r. 2001 a často kopírovala témata z minulého roku. Rovněž téma způsobu volby členů mediálních rad prostupovalo celým rokem.

Mezi hlavní témata se řadil:

- způsob volby členů Rady ČRo – požadavek na odpolitizování mediálních rad, návrh, aby bylo členstvo mediálních rad voleno systémem tzv. trojnožky,
- nová mediální legislativa – novela zákona o Českém rozhlasu, vrácení novely zákona PSP ČR Senátem,
- zvolení kompletní Rady ČRo (volba ale proběhla dle starého zákona, tudíž dle politického klíče).

Požadavky na novelu zákona o Českém rozhlasu byly velmi podobné obsahu zákona o České televizi. Mezi ty hlavní patřilo veřejné zasedání Rady ČRo, zřízení Kodexu ČRo, způsob volby členů Rady ČRo či zrušení dozorčí komise.

Mezi vedlejší témata vyskytující se v mediálních výstupech o tématu patřila:

- volba předsednictva Rady ČRo,
- rezignace Svatopluka Karáska na místo člena Rady ČT (z důvodu jmenování Jiřího Balvína generálním ředitelem ČT),
- vetování zákona o Českém rozhlasu prezidentem Václavem Havlem,
- návrh koaliční smlouvy ČSSD s Koalicí KDU-ČSL a US-DEU (byl publikován celý dokument, který se nezabýval pouze volbou členů Rady ČT a Rady ČRo, což zabralo v mediálních výstupech hodně prostoru).

r. 2003

V roce 2003 bylo publikováno celkem 28 mediálních výstupů o tématu. Číslo v porovnání s dvěma předchozími lety tedy výrazně kleslo, ovšem média se tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo věnovala nadále.

Mezi hlavní témata mediálních výstupů patřila:

- volba nových členů Rady ČT (zde byla negativně vyobrazovaná bývalá poslankyně KSČM Alena Svobodová, která se o místo v Radě ČT ucházela),
- změna mediální legislativy,

- schůzka předsedy Rady ČT Jana Mrzeny s politiky (těmi byli Vladimír Špidla a Lubomír Zaorálek),
- způsob volby členů Rady ČT – požadavek na odpolitizování rad a na zavedení systému tzv. trojnožky.

Vedlejším tématem poté byla volba generálního ředitele ČT Radou ČT, kdy Rada nakonec žádného ne zvolila.

Největší počet mediálních výstupů o tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo byl v květnu, kdy se veřejná debata zabývala tématem volby nových členů Rady ČT. V únoru a březnu bylo v každém měsíci celkem 7 mediálních výstupů pojednávajících o tématu. Přitom v únoru se především zabývaly schůzkou Jana Mrzeny s politiky či neúspěšnou volbou generálního ředitele ČT.

r. 2004

V porovnání s minulým rokem se sledovaným tématem veřejná debata zabývala méně, média o tématu vyprodukovala celkem 12 mediálních výstupů.

Hlavními tématy mediálních výstupů o volbách členstva Rady ČT a Rady ČRo byly:

- změna mediální legislativy – novela zákona o České televizi (změna nominace a způsobu volby členstva Rady ČT)
- změny způsobu volby členstva mediálních rad, diskuse o zavedení systému tzv. trojnožky,
- politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu,
- volby nového členstva Rady ČT a Rady ČRo.

Vedlejším tématem poté byla převážně diskuse o spojení tzv. „malých“ rad veřejnoprávních médií dohromady, či dokonce spojení všech veřejnoprávních médií.

Nejvíce mediálních výstupů o tématu bylo zaznamenáno v prosinci, kdy jich bylo 5 a zabývaly se především zavedením tzv. trojnožky v otázce způsobu voleb členů do mediálních rad, přitom největší iniciativu zde vykazoval Senát.

r. 2005

V roce 2005 bylo celkem 11 mediálních výstupů o tématu, což je vůbec nejmenší počet za prvních pět sledovaného období. Intenzita veřejné debaty o tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo výrazně opadla.

I přesto ale lze vysledovat dominantní témata obsažená v mediálních výstupech. Těmi jsou:

- způsob volby členů mediálních rad – diskuse o zavedení tzv. trojnožky (která nebyla schválena),
- politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu,
- volby nových členů do Rady ČT a Rady ČRo.

Nejvíce mediálních výstupů o tématu přitom bylo v červnu, přesněji 7, kdy se veřejná debata točila okolo volby nového členstva Rady ČT.

r. 2006

V roce 2006 byl přítomen stejný počet mediálních výstupů jako v předchozím roce, tedy pouze 11. Hlavními tématy zde byl politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu a volby nových členů do Rady ČT a Rady ČRo.

Za vedlejší témata mediálních výstupů lze považovat:

- volbu Jiřího Floriána předsedou Rady ČRo,
- požadavek KSČM na větší personální zastoupení v mediálních radách,
- schůzku politika Jiřího Paroubka se členy mediálních rad.

Nejvíce mediálních výstupů o tématu bylo v květnu, konkrétně 6, kdy byl diskutován způsob volby mediálních rad a touha KSČM po větším zastoupení v rámci mediálních rad.

r. 2007

V roce 2007 bylo přítomno celkem 26 mediálních výstupů o tématu. Číslo se tedy v porovnání s minulým rokem navýšilo více než dvojnásobně. Dominujícím tématem poté byla volba nových členů Rady ČRo a Rady ČT (v případě Rady ČT poté diskuse o nezvolení zbývajících členů) a politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu.

Mezi méně častá témata vyskytující se v mediálních výstupech poté patřil:

- požadavek na sloučení ČT a ČRo, popř. zestátnění všech veřejnoprávních médií,
- odvolání Štěpána Kotrby z Rady ČRo (Š. Kotrba nakonec sám rezignoval),
- odstoupení Milana Kudryse z Rady ČRo.

r. 2008

V roce 2008 jsem zaznamenala celkem 24 mediálních výstupů o tématu. Hlavními tématy mediálních výstupů pro tento rok byly:

- politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu,
- způsob volby členstva mediálních rad – diskuse o zavedení systému tzv. trojnožky,
- změna mediální legislativy – novela zákona o ČT, ČRo a ČTK měnící způsob volby radních (nově by volil Senát a Poslanecká sněmovna),
- neúplné obsazení mediálních rad,
- volba nového členstva Rady ČT a Rady ČRo.

Nejvíce mediálních výstupů o tématu bylo vyprodukováno v březnu, konkrétně 9. Ty se zabývaly převážně volbou nového členstva Rady ČT a Rady ČRo.

r. 2009

V roce 2009 bylo 36 mediálních výstupů o tématu, jedná se tedy o mírný nárůst oproti minulému roku. Hlavní témata mediálních výstupů byla:

- volba nového členstva Rady ČT,
- politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu,
- koncert proti Radě ČT a Radě ČRo,
- volba nového generálního ředitele ČT (ta byla podrobena kritice, že se jedná o politickou věc, jelikož členy Rady ČT volí PSP ČR),
- změny mediální legislativy – způsob volby členů mediálních rad a jejich počet.

Mezi vedlejší témata mediálních výstupů patřila:

- volba předsednictva Rady ČT,
- neúplné obsazení Rady ČT,
- odvolání Václava Kasíka z funkce generálního ředitele Českého rozhlasu.

r. 2010

V roce 2010 bylo celkem 33 mediálních výstupů o tématu. Mezi hlavní témata mediálních výstupů patřily:

- politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu,
- volby nového členstva Rady ČT a Rady ČRo, téma kandidátů do obou rad,
- neúplné obsazení Rady ČRo (z toho důvodu nebyla možná volba nového generálního ředitele ČRo).

Mezi vedlejší témata mediálních výstupů poté patřil:

- požadavek odborů na odstoupení Rady ČRo,

- způsob volby členstva mediálních rad – požadavky na zavedení systému tzv. trojnožky,
- zvolení nového předsednictva Rady ČRo,
- Petr Duhan prozatímním generálním ředitelem Rady ČRo,
- požadavek na sloučení veřejnoprávních médií (myšleno ČT a ČRo), či minimálně na spojení jejich mediálních rad,
- připomenutí krize v ČT.

Často skloňovaným jménem za rok 2010 bylo jméno Richarda Medka, generálního ředitele ČRo, který po 5 měsících na funkci rezignoval.

Nejvíce mediálních výstupů zabývajících se tématem bylo v prosinci, konkrétně 8, kdy bylo převážně diskutováno téma budoucích členů Rady ČT a Rady ČRo. V únoru jsem zaznamenala celkem 7 mediálních výstupů, kde se debata zabývala tématem volby nového generálního ředitele Českého rozhlasu.

r. 2011

V roce 2011 bylo sledovanými médii vyprodukováno celkem 26 mediálních výstupů o tématu, přičemž hlavními tématy byly:

- volba nového členstva Rady ČT a Rady ČRo, kandidáti do těchto Rad,
- konec H. Fibingerové a F. Baumruka v Radě ČT,
- Milan Uhde předsedou Rady ČT.

Mezi vedlejší témata se řadila převážně volba ředitele ČRo a ČT a politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu.

Největší počet mediálních výstupů o tématu byl v květnu, konkrétně 10, kdy předmětem těchto výstupů bylo převážně téma nového členstva Rady ČT a Rady ČRo a konec H. Fibingerové a F. Baumruka. Celkem 8 mediálních výstupů o tématu bylo v srpnu, kde předmětem těchto výstupů bylo převážně téma Milana Uhdeho jako předsedy Rady ČT.

r. 2012

V roce 2012 byl počet mediálních výstupů o tématu méně jak dvojnásobně menší než předchozí rok, celkem 13. Hlavními tématy mediálních výstupů byly:

- politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu,
- způsob voleb členstva mediálních rad,
- volba nového členstva mediálních rad,
- Tomáš Ratiborský novým předsedou Rady ČRo,
- neslučitelnost funkcí člena Rady ČT Antonína Zelenky s funkcí člena tiskového odboru ministra Dobeše – požadavek na odvolání A. Zelenky (neúspěšný).

r. 2013

V roce 2013 byly vyprodukovány pouze 4 mediální výstupy o tématu. Jedná se tak o zcela absolutně nejnižší počet za celé sledované období. Hlavním tématem těchto mediálních výstupů bylo opětovné zvolení Milana Uhdeho předsedou Rady ČT.

r. 2014

V roce 2014 došlo převážně v porovnání s minulým rokem k rapidnímu nárůstu počtu mediálních výstupů pojednávajících o tématu. Zaznamenáno bylo celkem 51 mediálních výstupů a mezi jejich dominantní témata se řadily:

- volby nového členstva Rady ČT a Rady ČRo, téma možných kandidátů – opět se setkala s kritikou jejich politické příslušnosti,
- způsob volby nového členstva mediálních rad,
- politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu.

Vedlejšími tématy poté převážně byly:

- projevy kandidátů do mediálních rad v PSP ČR,
- konec Milana Uhdeho v Radě ČT,

- rezignace Olgy Sommerové na funkci předsedkyně Českého filmového a televizního svazu,
- Michal Stehlík předsedou Rady ČRo, Jaroslav Dědič předsedou Rady ČT.

Nejvíce mediálních výstupů bylo zaznamenáno v březnu, a to celkem 21, poté v únoru, a to 17. Celým rokem je diskutováno téma nového členstva Rady ČT a Rady ČRo.

r. 2015

Celkem 20 mediálních výstupů o tématu bylo v roce 2015. Mezi jejich hlavní témata patřil:

- politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu,
- způsob volby členstva mediálních rad,
- volba nového členstva mediálních rad.

Mezi vedlejší témata poté volby nových předsedů Rady ČT a Rady ČRo a nová mediální legislativa.

r. 2016

V roce 2016 sledovaná média vyprodukovala celkem 22 mediálních výstupů o tématu, přičemž jejich hlavním tématem byl politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu a způsob volby členstva mediálních rad.

Mezi vedlejší témata se řadily:

- e-mail předsedy Rady ČRo Petra Šafaříka adresované premiérovi Bohuslavu Sobotkovi
- zvolení nové předsedkyně Rady ČRo Hany Dohnákové,
- diskuse o zestátnění televize, či zrušení koncesionářských poplatků a financování veřejnoprávních médií ze státního rozpočtu,
- změna mediální legislativy.

r. 2017

V roce 2017 bylo zaznamenáno celkem 50 mediálních výstupů o tématu, jedná se tedy o více než dvojnásobný počet v porovnání s minulým rokem. Hlavními tématy zde byly:

- politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu – zvýšená snaha ANO a ČSSD o vliv nad veřejnoprávními médii a jejich radami,
- změna mediální legislativy týkající se ČT a ČRo,
- způsob volby členstva mediálních rad,
- volba generálního ředitele ČT Petra Dvořáka, Petr Dvořák prezentován jako protěžovaný Radou ČT,
- volba nového členstva Rady ČT a Rady ČRo, zvolení V. Jandáka do Rady ČRo a M. Doktora do Rady ČT.

Změna mediální legislativy spočívala převážně ve způsobu volby členstva do mediálních rad. Dle nové mediální legislativy měly členstvo rad vybírat akademické a společenské organizace včetně profesních sdružení, jejichž členové se podílejí na rozhlasové a televizní produkci. Ty by byly přesně definovány zákonem a bylo by jich 22. Některé členy by měly vybírat přímo strany zastoupené v PSP ČR. Nastolena byla také diskuse o zavedení správních rad v případě ČT a ČRo.

Mezi vedlejší témata se poté řadilo:

- zestátnění/zrušení veřejnoprávních médií prosazované především Andrejem Babišem, Milošem Zemanem a Tomio Okamurou, zvyšující se útoky ze strany Andreje Babiše na Českou televizi,
- konkrétní kandidáti do Rady ČT a Rady ČRo, kritika kandidatury Jiřího Fencla,
- Jan Bednář znovu předsedou Rady ČT,
- inspirace německým modelem v případě volby členů mediálních rad.

V mediálních výstupech bylo často skloňované jméno Hany Marvanové, což je právnička zabývající se problematikou voleb členstva mediálních rad a jejich odpolitizováním a propagátorka nové mediální legislativy za platformu *Svobodu médiím!*

Nadále byla skloňovaná jména Vítězslava Jandáka, Andreje Babiše, Miloše Zemana a Petra Dvořáka.

Největší četnost mediálních výstupů o tématu byla v červnu, kdy bylo zaznamenáno celkem 22 mediálních výstupů, jejichž hlavním tématem byly volby nového členstva mediálních rad.

r. 2018

V roce 2018 bylo přítomno pouze 5 mediálních výstupů, mezi jejichž hlavní témata patřili kandidáti do Rady ČT a Rady ČRo, Venclík od Rady ČT a zvolení staronového předsednictva Rady ČRo, kde se předsedkyní opět stala Hana Dohnálková.

r. 2019

Celkem 41 mediálních výstupů poté bylo přítomných v roce 2019, což je několikanásobné množství v porovnání s minulým rokem. Mezi hlavní témata mediálních výstupů patřily:

- způsob volby členstva mediálních rad,
- politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu,
- volby nového členstva Rady ČRo – kritika za opětovnou politizaci Rady (kritizování kontroverzní kandidáti jako Vítězslav Jandák, Ladislav Jakl, Ivana Levá, Petr Žantovský, Zdeněk Šarapatka a Michaela Marksová).

Mezi nejčastěji skloňovaná jména v souvislosti s obsahem mediálních výstupů za rok 2019 patřili Tomáš Kňourek, Ladislav Jakl a politické strany či hnutí ANO, SPD a ČSSD.

Nejvíce mediálních výstupů bylo poté v březnu, konkrétně 17, jejichž hlavním tématem bylo zvolení Ladislava Jakla do Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

3.3.1 Dominantní tematika mediálních výstupů

Jak již vyplývá z předchozí části práce, lze pozorovat určitá shodná témata, která prostupovala celým sledovaným obdobím a byla přítomna ve většině mediálních výstupů. Jedná se o dominantní témata týkající se veřejné debaty o volbách členstva Rady ČT a Rady ČRo. Jsou jimi:

- politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu,
- způsob volby členstva Rady ČT a Rady ČRo, jeho kritika a požadavek na zavedení systému tzv. trojnožky,
- změna mediální legislativy,
- volby nového členstva Rady ČT a Rady ČRo,
- kandidáti do členstva Rady ČT a Rady ČRo.

Nejčastěji bylo reflektováno téma politického vlivu na veřejnoprávní média a jejich kontrolu. Veřejnoprávním médiím byla vyčítána přílišná vazba na svět politiky a na politizaci členstva tzv. „malých“ mediálních rad, popř. na politizaci generálního ředitele České televize či Českého rozhlasu. Politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu byl nejvíce uváděn v souvislosti se způsobem volby členstva Rady ČT a Rady ČRo. Kritizován tak byl způsob volby členstva Rady ČT a Rady ČRo, tedy volba členstva těchto orgánů PSP ČR. I přesto, že kritika takového systému byla ve veřejné debatě již od doby televizní krize, požadavek na odpolitizování mediálních rad prostřednictvím zavedení systému tzv. trojnožky, tedy, že by členy mediálních rad volila z jedné třetiny Poslanecká sněmovna, z druhé třetiny Senát a z té poslední prezident republiky, nebyl nikdy vyslyšen a novela zákona, která by toto umožňovala, nikdy nebyla přijata.

Zásadnější změna v této oblasti nastala ve způsobu nominování kandidátů do mediálních rad, který upravovala novela zákona o České televizi z roku 2001. Nově nenavrhovali kandidáty poslanci a politické strany, ale kandidáti měli být navrhováni na základě návrhů „organizací a sdružení představující kulturní, regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, vzdělávací, vědecké, ekologické a národnostní zájmy“ (zákon č. 483/1991 Sb., § 4). Ani to se ale nesešlo se sympatiemi veřejnosti a bylo nadále kritizováno především z důvodu nezabránění politikům dosadit si své politické

příslušníky do mediálních rad. Způsob nominace kandidátů a voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo zůstal nejvíce kritizovaným až do konce sledovaného období, tedy do roku 2019.

S požadavky na změny v oblasti způsobu voleb členstva mediálních rad souvisel také požadavek na změnu mediální legislativy. Změna mediální legislativy přitom byla požadována především u zákona o České televizi a Českém rozhlasu, kde byl opakovaný apel na jejich novelizaci. Nejvíce pak byla požadována změna způsobu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo a způsob nominace kandidátů do těchto mediálních rad. Nejhlasitěji bylo toto téma reflektováno po televizní krizi, v letech 2001 a 2002. Nicméně i ve zbytku sledovaného období se veřejná debata zabývala tématem změny mediální legislativy převážně tak k účelu odpolitizování mediálních rad.

Mezi nejčastěji reflektovaná témata ve veřejné debatě se také bezpochyby řadí téma voleb nového členstva Rady ČT a ČRo. To bylo probíráno v období voleb do mediálních rad, ale i v období mimo něj, především pak v souvislosti s neúplností mediálních rad a požadavkem na jejich dovolení. Volby nového členstva byly předmětem veřejné debaty také v souvislosti s obavou z dosazení nějakého politického příslušníka do členstva mediálních rad. Reflektována byla také potřeba dovolení těchto rad převážně tak z důvodu, aby mediální rady mohly patřičně plnit své funkce.

V neposlední řadě byly diskutovány jednotlivé personální profily kandidátů či kandidátek do mediálních rad. Zde byla posuzována především jejich případná provázanost se světem politiky a jejich možná nestrannost a objektivita, popřípadě jejich odbornost. Pravdou je, že kandidáti, popř. kandidátky, do mediálních rad byli vybranými médii převážně kritizováni a velmi málo se našel kandidát hodnocen pozitivně. Určitá jména byla předmětem veřejné debaty mnohem častěji a působila značnou kontroverzi.

3.3.2 Komparace témat mediálních výstupů v rámci sledovaných let

V rámci sledovaného období jsou jednoznačně patrná dominantní témata, která prostupují celým sledovaným obdobím a jsou jako taková zásadní, pokud hovoříme o veřejné debatě týkající se voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo. Reflektování těchto témat

vybranými médii se ale v rámci jednotlivých sledovaných let lišilo a lišila se také témata vedlejší.

Téma televizní krize, situace v České televizi, politického vlivu na veřejnoprávní média, nové legislativy, kritiky způsobu voleb členstva Rady ČT a ČRo či volby nového členstva mediálních rad bylo vlastním mediálním výstupům z let 2001 a 2002. Ostatní témata, mezi která se řadila například demonstrace na Václavském náměstí, volba předsedy Rady ČT, volba předsednictva Rady ČRo či vetování zákona o Českém rozhlasu prezidentem Václavem Havlem a další byla v porovnání s dominantními tématy upozaděna. V letech 2001 a 2002 byl také nejvyšší počet mediálních výstupů v rámci celého sledovaného období, což lze jednoznačně přikládat televizní krizi v České televizi a nastartování tak veřejné debaty zabývající se mimo jiné i tématem voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo.

V dalších letech se do popředí více dostávaly konkrétní příklady provázanosti způsobu volby členstva mediálních rad či přímo členstva mediálních rad s politiky. Jednalo se například o kandidaturu bývalé poslankyně KSČM Aleny Svobodové do Rady ČT, o schůzku předsedy České televize Jana Mrzeny s politiky, o schůzku politika Jiřího Paroubka se členy mediálních rad či o požadavek KSČM na větší personální zastoupení v mediálních radách. Obecně lze ale říci, že zájem veřejné debaty o volbu členstva Rady ČT a Rady ČRo v několika dalších letech opadl. Jedná se především o roky 2004, 2005 a 2006, kdy během každého roku sledovaná média vyprodukovala méně než 15 mediálních výstupů o tématu. Ty se poté převážně zabývaly dominantními tématy.

S rokem 2007 zájem veřejné debaty o téma voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo mírně vzrostl. Obsahu mediálních výstupů nadále dominovala hlavní témata, ovšem vzrůstal zájem i o jednotlivé profily členů, popř. členek, mediálních rad či o profily kandidátů do mediálních rad. Více prostoru bylo věnováno jednotlivým kauzám členstva mediálních rad, mezi které lze zařadit například odvolání Štěpána Kotrby z Rady ČRo a jeho následná rezignace, odstoupení Milana Kudryse z Rady ČRo či odvolání Václava Kasíka z funkce generálního ředitele Českého rozhlasu. Mimo jiného se v roce 2007 poprvé začínal výrazněji objevovat požadavek na sloučení veřejnoprávních médií či minimálně jejich rad, popřípadě dokonce požadavek na úplné zestátnění veřejnoprávních médií. Na toto téma navazuje

veřejná debata v roce 2010. Stále častěji bylo více prostoru věnováno tématu neúplnosti Rad ČT a ČRo a potřeba dovolení jejich členstva. Tomu tak bylo převážně v letech 2008, 2009 a 2010. V těchto letech také vzrůstala kritika Rad ČT a ČRo a způsobu voleb jejich členstva. Veřejná debata poté reflektovala například koncert proti Radě ČT a Radě ČRo.

Od roku 2011 se veřejná debata zabývala převážně dominantními tématy s tím, že více prostoru bylo přikládáno jednotlivým osobám členstva mediálních rad a volbě předsednictva těchto rad. Jako příklad lze uvést konec Heleny Fibingerové a Františka Baumruka v Radě ČT, zvolení Milana Uhdeho předsedou Rady ČT či zvolení Tomáše Ratiborského předsedou Rady ČRo. Obecně ale zájem veřejné debaty o volby členstva Rady ČT a Rady ČRo opadl. V roce 2012 byl zaznamenáno pouze 13 mediálních výstupů a v roce 2013 nejnižší číslo za celé sledované období a to pouze 4 mediální výstupy o tématu.

S rokem 2014 se několikanásobně zvedl zájem veřejné debaty o téma voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo. V tento rok bylo zaznamenáno celkem 51 mediálních výstupů o tématu, jejichž předmětem byla opět dominantní témata s rozdílem toho, že se věnovalo více pozornosti kandidátům do mediálních rad, především z důvodu konání voleb nového členstva Rady ČT a Rady ČRo. Pozornost byla zaměřena na projevy kandidátů do mediálních rad v PSP ČR. Debata se také zaměřila na volbu předsednictva Rady ČT a Rady ČRo, kdy se předsedy stali Jaroslav Dědič v Radě ČT a Michal Stehlík v Radě ČRo.

V letech 2015 a 2016 zájem veřejné debaty opět trochu opadl, v roce 2015 bylo zaznamenáno 20 mediálních výstupů o tématu a v roce 2016 celkem 22 mediálních výstupů. V roce 2016 se přitom debata opět vrátila k tématu zestátnění televize, která již probíhala v roce 2007 a 2010. Nově se ovšem začalo hovořit o zrušení koncesionářských poplatků a financování veřejnoprávních médií ze státního rozpočtu. Tomuto roku také dominovalo téma e-mailů předsedy Rady ČRo Petra Šafaříka adresovaných premiérovi Bohuslavu Sobotkovi.

S rokem 2017 se vyostřuje téma politického vlivu na veřejnoprávní média a jejich kontrolu. Toto téma dominuje celému sledovanému období, ovšem od roku 2017 se zdá být více diskutované než kdy jindy. Stále častěji je zmiňována zvýšená snaha politického hnutí ANO o ovládnutí veřejnoprávních médií, jako reakce je silně protěžována změna mediální legislativy. Pozornost je věnovaná volbě nového členstva Rady ČT a ČRo, kde je

zdůrazňováno, že se jedná o politické exponenty a naprosto nevhodné kandidáty, například v případě Vítězslava Jandáka a Jiřího Fencla. Na debatu z předchozích let opět navazuje požadavek na zestátnění, popř. zrušení, veřejnoprávních médií prosazovaný především Andrejem Babišem, Milošem Zemanem a Tomio Okamurou. Stupňují se také útoky na veřejnoprávní média ze strany politiků.

Debata v roce 2018 utichá, kdežto v roce 2019 opět hlasití. Velmi podobně jako v roce 2019 se veřejná debata točí převážně okolo témat politického vlivu na veřejnoprávní média a jejich kontrolu. Debata také pokračuje v tématu voleb nového členstva, konkrétně voleb do Rady ČRo, kde je nové členstvo kritizováno za provázanost se světem politiky.

Závěr

Cílem bakalářské práce bylo zmapovat personální obsazení Rady ČT a Rady ČRo od televizní krize a novely zákona o České televizi až po konec roku 2019. V návaznosti na to bylo cílem provést analýzu mediální reflexe tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo pomocí rešerše veřejné debaty o sledovaném tématu. Výsledkem poté bylo, jak vybraná celostátní média referovala o tomto tématu, tedy jaká byla četnost mediálních výstupů o tématu vyprodukovaných sledovanými médii, jaký prostor byl médii tématu přikládán a především, jaká byla dominantní tematika mediálních výstupů o tématu. Tematika mediálních výstupů v rámci let poté byla komparována. Přitom se předpokládalo, že se veřejná debata zabývala tématem voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo a referovala o volbách členstva mediálních rad v souvislosti s politickým vlivem, a že kontrolní orgány veřejnoprávních médií byly kritizovány za jejich provázanost s politikou.

K účelu zmapování veřejné debaty bylo analyzováno celkem 12 celostátních médií, jež zahrnovala tištěná, vysílací a internetová média. Mediální výstupy poté vycházely z mediální databáze Newton Media Search. Četnost mediálních výstupů o tématu se v rámci jednotlivých let sledovaného období lišila. Platilo, že počet mediálních výstupů o tématu se zvyšoval s nějakou významnou událostí týkající se voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo. Nejvíce mediálních výstupů, a to několikanásobně více v porovnání s ostatními lety, bylo zaznamenáno v roce 2001, což je přičítáno zejména proběhlé televizní krizi. Zvýšený počet mediálních výstupů lze pozorovat také v letech 2002, kdy ještě eskalovala debata v návaznosti na televizní krizi, poté v letech 2014 a 2017, což je důsledkem převážně probíhajících voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo a reflektování zvyšujícího se politického vlivu na veřejnoprávní média a jejich kontrolu. Ze sledovaných médií se tématu nejvíce věnoval ČRo 1 – Radiožurnál, i když ten hlavně v letech 2001 a 2002. Dále to byly Lidové noviny, Právo a Hospodářské noviny. Převážně tedy o tématu informovala tištěná média, konkrétně denní tisk. Z médií internetových se tématem nejvíce zabývaly Lidovky.cz, Ceskenoviny.cz a Novinky.cz.

Prostor poskytnutý vybranými médii tématu se v rámci jednotlivých let lišil, ovšem lze tvrdit, že měl přímou úměrnost s počtem mediálních výstupů o tématu, pokud byl měřen v rámci jednotlivých let. Po zprůměrování prostoru na jeden mediální výstup je patrné, že se

sice sledovaná média v rámci některých let věnovala tématu z hlediska počtu mediálních výstupů méně, ovšem v rámci jednotlivých výstupů věnovala tématu více prostoru. Nejvíce prostoru na jeden mediálních výstup poté média věnovala v roce 2013, posléze roku 2002, 2003 a 2001. Nejméně prostoru na jeden mediální výstup věnovala média v roce 2014, 2012, 2005 a 2018. Rok 2018 byl poté rokem, kde média přikládala tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo vůbec nejmenší pozornost. Počet mediálních výstupů v rámci let a prostor, který média tématu v mediálních výstupech přikládala, není dostatečný. Často se jedná o pouhé jednotky či maximálně desítky mediálních výstupů všech sledovaných médií ročně. Zajímavé by bylo provést výzkum, kolik lidí v českém prostředí je informováno o volbách členstva mediálních rad, či jak vnímají, že se toto téma v médiích vyskytuje. Lze pouze spekulovat, zda by větší informovanost občanů vyvinula tlak na politickou scénu v případě způsobu voleb kontrolních orgánů veřejnoprávních médií a samotném personálním obsazení mediálních rad. A jestli by tento tlak přinesl nějaké změny, převážně pak ve způsobu voleb členstva mediálních rad či ve výběru vhodných kandidátů. Tímto tématem se v budoucnu hodlám zabývat. V současné době lze pozorovat zvýšený zájem médií o sledované téma, převážně pak v souvislosti s vyvíjeným politickým tlakem. Je otázkou, zda větší informovanost veřejnosti přinese nějaké změny.

V práci byla nadále sledována tematika mediálních výstupů v rámci jednotlivých let. Mediální výstupy se svou tematikou lišily, samozřejmě převážně reflektovaly události, které byly aktuální. Lišily se jejich vedlejší tematikou, která vystupovala po boku té hlavní. Řadilo se mezi ně téma odvolání Rady ČT, popř. Rady ČRo, to bylo ve veřejné debatě přítomno převážně v letech 2001, 2009, 2010. Dalším tématem byla volba předsednictva mediálních rad. Převážně pak jejich předsedů. Tomu tak bylo v letech 2001, 2002, 2006, 2009, 2014, 2015, 2016 a 2017. Dalším častým tématem byly kauzy jednotlivých osob členstva mediálních rad, jako například jejich rezignace, odvolání či kontakty s politiky. Tato témata se objevovala převážně v letech 2002, 2006, 2007, 2014 a 2016. V neposlední řadě mezi vedlejší témata patřilo sloučení, popř. zrušení, veřejnoprávních médií či jejich kontrolních orgánů. Tímto tématem se veřejná debata často zabývala v letech 2004, 2007, 2010, 2016 a 2017.

Z obsahu mediálních výstupů v rámci sledovaných let byla určena dominantní tematika mediálních výstupů. Předmětem veřejné debaty o volbách členstva Rady ČT a Rady

ČRo byl v prvé řadě politický vliv na veřejnoprávní média a jejich kontrolu, což potvrdilo i původní předpoklad práce. Dalším dominantním tématem byl způsob volby členstva Rady ČT a Rady ČRo, jeho kritika a požadavek na zavedení systému tzv. trojnožky. Způsob volby členstva mediálních rad byl výrazně kritizován právě z důvodu politického vlivu na veřejnoprávní média. Mezi zbývající dominantní témata se poté řadila změna mediální legislativy, kde byl opakovaně vznášen požadavek na změnu způsobu volby mediálních rad či na změnu dalších aspektů v zákonech o České televizi a Českém rozhlasu. Dále se mezi dominantní témata řadily volby nového členstva Rady ČT a Rady ČRo a konkrétní kandidáti ucházející se o místo v členstvu Rady ČT nebo Rady ČRo.

Na závěr byla provedena komparace témat mediálních výstupů v rámci sledovaných let s cílem zjistit, jak se proměňovala tematika mediálních výstupů v rámci let, jaké události měly největší zastoupení a kdy. Zde je zapotřebí vyzdvihnout období let 2001-2002, kdy nejen, že byl přítomen nejvyšší počet mediálních výstupů o tématu, ale tematika mediálních výstupů byla také do značné míry shodná. Téma televizní krize, situace v České televizi, politického vlivu na veřejnoprávní média, nové legislativy, kritiky způsobu voleb členstva Rad ČT a ČRo či volby jejich nového členstva byly předmětem mediálních výstupů v období těchto dvou let. Zájem veřejné debaty o sledované téma v dalších letech, převážně pak v roce 2004, 2005 a 2006, opadl. S rokem 2007 přišel mírný nárůst zájmu veřejné debaty o sledované téma, vzrůstal zde i zájem o jednotlivé profily členů, popř. členek, mediálních rad či o profily kandidátů do mediálních rad. Tato témata byla diskutována především z důvodu obavy ze stoupajícího politického vlivu na veřejnoprávní média. Více prostoru bylo věnováno jednotlivým kauzám osob. V letech 2008, 2009 a 2010 začal být ve veřejné debatě více kladen důraz na neúplnost Rad ČT a ČRo a potřeba dovolení členstva těchto rad. Vzrůstala také kritika mediálních rad a způsobu voleb jejich členstva. Od roku 2011 se veřejná debata zabývala převážně dominantními tématy, více prostoru bylo přikládáno jednotlivým osobám členstva mediálních rad a volbě předsednictva. V roce 2013 byly zaznamenány pouze 4 mediální výstupy o tématu, což může působit téměř neuvěřitelně. To se změnilo rokem 2014, kdy se zájem veřejné debaty o sledované téma několikanásobně zvedl. Předmětem byla opět dominantní témata s rozdílem toho, že se více pozornosti věnovalo kandidátům do mediálních rad, především z důvodu konání voleb nového členstva Rady ČT a Rady ČRo. V letech 2015 a 2016 zájem veřejné debaty opět trochu opadl. Roku 2016 se debata vrátila k tématu zestátnění televize. Tomuto roku také dominovalo téma e-

mailů předsedy Rady ČRo Petra Šafaříka adresovaných premiérovi Bohuslavu Sobotkovi. S rokem 2017 se vyostřovalo téma politického vlivu na veřejnoprávní média a jejich kontrolu, kdy byla v prvé řadě zmiňována zvýšená snaha politického hnutí ANO o ovládnutí veřejnoprávních médií a jako reakce byla silně protěžována změna mediální legislativy. V následujících dvou letech, roku 2018 a 2019, se veřejná debata opakovaně točila převážně okolo témat politického vlivu na veřejnoprávní média a jejich kontrolu.

Mediální reflexe tématu voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo prokázala, že se vybraná média tématem voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo zabývala nedostatečně. Zároveň analýza mediální reflexe prokázala, že pokud vybraná média o tématu informovala, velmi často to bylo v souvislosti s politickým vlivem na veřejnoprávní média. Málo informovaná veřejnost nemá potenciál vyvíjet tlak na politickou scénu a dohlížet na ni v případě snahy o vliv na veřejnoprávní média. Zvláště poté v posledních letech sledovaného období s přesahem do současnosti je politický vliv na veřejnoprávní média zmiňován stále častěji a naléhavěji. Bohužel ani poslední roky nenasvědčují tomu, že by politikům, konkrétně složení PSP ČR, záleželo na kvalitním obsazení kontrolních rad veřejnoprávních médií. Dokazují to například i poslední volby do Rady ČT, které se neobešly bez kontroverzních jmen a osobností, které se do současné doby mediální sférou nezabývaly.

Summary

The aim of the Bachelor thesis is to map the staffing of the Czech Television Council and the Czech Radio Council from the television crisis and the amendment to the Czech Television Act to the end of 2019. Following this, the aim is to analyze the media reflection on the election of the Czech Television and Czech Radio Council elections. The results show how the selected national media reported on the topic, this means what the frequency of media outlets on the topic produced by the monitored media were, what space was given to the media on the topic and especially what the dominant topics were reported by the media outlets. The topics of media outlets within the years were then compared. At the same time, it is assumed that the public debate dealt with the election of the members of the Czech Television Council and the Czech Radio Council and reported on the election of media council membership in connection with political influence, and that public media control bodies were criticized for their connection with politics.

The work is structured into three main parts. The first part focuses on public service media and their control bodies. The second part provides a historical overview of the membership of the Czech Television Council and the Czech Radio Council starting in 2001 and ending on 31 December 2019. The third part contains a reflection of the reports by the media on the topic of the elections in the membership of the Czech Television Council and the Czech Radio Council. Twelve Czech national media-outlets were selected here, and research was conducted using a search on the public debate of the topic, as the media reflected on the topic of the elections of the membership of the Czech Television Council and the Czech Radio Council.

Firstly, the number of media outlets on the topic varied from year to year. It was found that the number of media outlets on the topic increased with a significant event concerning the elections of the membership of the Czech Television Council and the Czech Radio Council. Secondly, the space provided by the selected media of the topic varied from year to year, but it can be argued that it was directly proportional to the number of media outlets on the topic, if measured within individual years. From analysing the average space per media output, it is clear that although the monitored media focused less on the topic (in some years) in terms of the number of media outlets, the individual outputs devoted more space to the topic. The number of media outlets within the years and the space that the media

attached to the topic in the media outlets is not sufficient. Thirdly, the topic of the media outlets differed within the individual years, with a secondary topic that appeared alongside the main one. The dominant theme of media output was the political influence on the public's media and control of public's media, which confirmed the original premise of the work. Other dominant topics were about the method of electing the membership of the Czech Television Council and the Czech Radio Council, its criticisms and the requirement to introduce the so-called tripod system, changing media legislation, electing new members of the Czech Television Council and the Czech Radio Council and about specific candidates applying for membership within the previously mentioned councils. Finally, a comparison of the topics of the media outlets within the monitored years has been made in order to find out how the topic of media outlets have changed within the years, and what events were represented the most and when.

Media reflections and a search of the public debate proved that the selected media did not sufficiently address the topic of the elections of the membership of the Czech Television Council and the Czech Radio Council. However, the media reflection showed that if the selected media reported on the topic, it was very often in connection with the political influence on the public media. It would be appropriate to ask research on how many people in the Czech environment are informed about the election of media council membership, or how they perceive that this topic occurs in the media. One can only speculate whether, if the citizens has greater awareness of the election of public media control bodies and the staffing of the media council itself, it would put pressure on the politicians and bring about some changes.

Seznam zkratek

ČRo – Český rozhlas

ČSFR – Česká a slovenská federativní republika

ČSSD – Česká strana sociálně demokratická

ČT – Česká televize

ČTK – Česká tisková kancelář

KDU-ČSL – Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová

KSČ – Komunistická strana Československa

KSČM – Komunistická strana Čech a Moravy

LZPS – Listina základních práv a svobod

ODS – Občanská strana demokratická

PSP ČR – Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky

Rada ČRo – Rada Českého rozhlasu

Rada ČT – Rada České televize

Rada ČTK – Rada České tiskové kanceláře

RRTV – Rada pro rozhlasové a televizní vysílání

SR – Slovenská republika

SPD – Svoboda a přímá demokracie

US-DEU – Unie svobody – Demokratická unie

Použitá literatura

BEDNAŘÍK, Petr, Jan, JIRÁK a Barbara, KÖPPLOVÁ, 2011. *Dějiny českých médií: od počátku do současnosti*. Praha: Grada. ISBN 978-80-247-3028-8.

BEDNAŘÍK, Petr, Jan, JIRÁK a Barbara, KÖPPLOVÁ, 2019. *Dějiny českých médií: od počátku do současnosti*. Praha: Grada. ISBN 978-80-271-0553-3.

BURTON, Graeme a JIRÁK, Jan, 2001. *Úvod do studia médií*. Brno: BARRISTER & PRINCIPALS. ISBN 80-85947-67-6.

Český rozhlas, 2007. *Ročenka Českého rozhlasu 2006* [online]. [cit. 2020-03-30]. ISBN 978-80-86762-10-4. Dostupné z: https://media.rozhlas.cz/_binary/02152204.pdf

Český rozhlas, 2008. *Ročenka Českého rozhlasu 2007* [online]. [cit. 2020-03-30]. ISBN: 978-80-86762-11-1. Dostupné z: https://media.rozhlas.cz/_binary/02152205.pdf

Česká televize ©1996-2020. *Televizní krize (2000)* [online]. ©1966-2020 [cit. 2020-02-29]. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/krize/>

ČULÍK, Jan a Tomáš PECINA, 2001. *V hlavních zprávách: Televize. Fakta, která před vámi zatajili*. Praha: ISV nakladatelství & Britské listy. ISBN 80-85866-78-1.

FLORIAN, Jiří, 2010. Ročenka 2007. In: *Český rozhlas* [online]. 23. 9. 2010 [cit. 2020-03-10]. Dostupné z: <https://rada.rozhlas.cz/rocenka-2007-7732551>

HOLLAND, Patricia, 2003. Conceptual Glue: Public service broadcasting as practice, system and ideology. In: *Television in Transition*. Cambridge, USA: MIT. Dostupné také z: <https://cmsw.mit.edu/mit3/papers/holland.pdf>

HVÍŽĎALA, Karel, 2003. *Moc a nemoc médií: rozhovory, eseje a články 2000-2003*. Praha: Máj, Dokořán. ISBN 80-86643-07-7.

JAKUBOWICZ, Karol, 2017. *Média a demokracie v 21. století*. Brno: Masarykova univerzita. ISBN 978-80-210-8449-0.

JARMARA, Tomáš, 2015. Snaha politických stran o regulaci médií veřejné služby. *CIVILIA. Odborná revue pro didaktiku společenských věd*. Olomouc: Epocha s.r.o., 6 (1), 4-15. ISSN 1805-3963.

JIRÁK, Jan, 2000. Kontrola médií veřejné služby jako interpretační problém. In: *Česká televize – věc veřejná: sborník textů k diskusi o roli televize veřejné služby v české společnosti na počátku 21. století*. Praha: 2000. ISBN 80-85005-31-X. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/publikace/prilezitostne-publikace/>

JIRÁK, Jan, 2004. *Média veřejné služby*. In: REIFOVÁ, Irena a kolektiv. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál. ISBN 80-7178-926-7.

JIRÁK, Jan a Barbara KÖPPLOVÁ, 2007. *Média a společnost: stručný úvod do studia médií a mediální komunikace*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-287-4.

JUST, Vladimír, 2000. Televize veřejné služby, nebo televize parlamentní? In: *Česká televize – věc veřejná: sborník textů k diskusi o roli televize veřejné služby v české společnosti na počátku 21. století*. Praha: 2000. ISBN 80-85005-31-X. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/publikace/prilezitostne-publikace/>

KAŠPAROVÁ, Kateřina, 2001. *Pravda přichází z ČT. Ze zákulisí boje o Českou televizi*. Praha: Tevis. ISBN 80-238-6894-2.

KONČELÍK, Jakub, Pavel VEČEŘA a Petr ORSÁG, 2010. *Dějiny českých médií 20. století*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-698-8.

RŮŽIČKA, Vlastimil, 2011. *Politika a média v konzumní společnosti*. Praha: Grada. ISBN 978-80-247-7055-0.

SALÁT, Jakub, 2010. *Otevřená a skrytá předpojatost na stránkách českých deníků a týdeníků během televizní krize v ČR. Kvantitativní a kvalitativní výzkum*. Praha. Rigorózní práce. Univerzita Karlova. Fakulta sociálních věd. Katedra mediálních studií. Vedoucí práce Otakar ŠOLTYS. Dostupné z: <http://eds.a.ebscohost.com/eds/detail/detail?vid=2&sid=e92464f0-69ea-4894-8233-a966e968d11b%40sdc-v-sessmgr02&bdata=JkF1dGhUeXBIPWlwLHN0aWImbGFuZz1jcyZzaXRIPWVkey1saXZlJnNjb3BIPXNpdGU%3d#AN=kup.002117016&db=cat04374a>

ŠMÍD, Milan, 2004. Diskuse o vysílání veřejné služby v evropském kontextu. In: *Rozvoj české společnosti v Evropské unii. Média. Teritoriální studia*. Praha: MATFYZPRESS. ISBN 80-86732-35-5.

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2001 [online]. [cit. 2020-04-16]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2001.pdf

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2002 [online]. [cit. 2020-04-16]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2002.pdf?_ga=2.267375886.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2003 [online]. [cit. 2020-04-16]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava_2003.pdf?_ga=2.6763186.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2004 [online]. [cit. 2020-04-16]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2004.pdf?_ga=2.27645500.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2005 [online]. [cit. 2020-04-16]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/radact/vyrocní_zpravy/zprava2005.pdf?_ga=2.2563760.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006 [online]. [cit. 2020-04-16]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocnky/2006/zprava2006.pdf?_ga=2.229358236.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007 [online]. [cit. 2020-04-18]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/radact/vyrocní_zpravy/zprava2007_vyrocní_zprava.pdf?_ga=2.39662243.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2008 [online]. [cit. 2020-04-18]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/radact/vyrocní_zpravy/zprava2008.pdf?_ga=2.203370897.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2009 [online]. [cit. 2020-04-18]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/radact/vyrocní_zpravy/zprava2009.pdf?_ga=2.7347890.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010 [online]. [cit. 2020-04-18]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/radact/vyrocní_zpravy/zprava2010.pdf?ver=1.03&_ga=2.266203279.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2011 [online]. [cit. 2020-04-18]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/radact/vyrocní_zpravy/zprava2011.pdf?_ga=2.232076703.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012 [online]. [cit. 2020-04-20]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/radact/vyrocní_zpravy/zprava2012.pdf?ver2&_ga=2.234288542.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013 [online]. [cit. 2020-04-20]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/radact/vyrocní_zpravy/zprava2013-2.pdf?v2&_ga=2.263142668.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014 [online]. [cit. 2020-04-20]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/radact/vyrocní_zpravy/zprava2014.pdf?&_ga=2.64821935.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015 [online]. [cit. 2020-04-20]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/radact/vyrocní_zpravy/zprava2015.pdf?_ga=2.60094893.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 [online]. [cit. 2020-04-20]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/document/1344.pdf?v=1&_ga=2.263208076.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2017 [online]. [cit. 2020-04-20]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/document/1333.pdf?v=1&_ga=2.2038193.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2018 [online]. [cit. 2020-04-20]. Dostupné také z: https://img.ceskatelevize.cz/boss/document/1435.pdf?v=1&_ga=2.27783868.1870646775.1583675493-2072673026.1582651975

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2001 [online].
[cit. 2020-04-23]. Dostupné také z: <http://www2.rozhlas.cz/radacro/vz2001/vz4.htm>

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2002 [online].
[cit. 2020-04-23]. Dostupné také z:
<https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=141460&pdf=1>

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2003 [online].
[cit. 2020-04-23]. Dostupné také z:
<https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=12634&pdf=1>

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2004 [online].
[cit. 2020-04-23]. Dostupné také z: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=13883>

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2005 [online].
[cit. 2020-04-23]. Dostupné také z: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=15235>

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2007 [online].
[cit. 2020-04-23]. Dostupné také z:
https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/00689603_1.doc

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2008 [online].
[cit. 2020-04-23]. Dostupné také z:
https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/00889378_1.doc

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2009 [online].
[cit. 2020-04-23]. Dostupné také z:
https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/02015163_0.doc

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2010 [online].
[cit. 2020-04-23]. Dostupné také z:
https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/02298622_1.pdf

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2011 [online].
[cit. 2020-04-24]. Dostupné také z:
https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/02593105_2.doc

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2012 [online].
[cit. 2020-04-24]. Dostupné také z:
https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/02856124_0.doc

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2013 [online].
[cit. 2020-04-24]. Dostupné také z:
https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/03090459_1.pdf

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2014 [online].
[cit. 2020-04-24]. Dostupné také z:
https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/03349705_1.pdf

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2015 [online].
[cit. 2020-04-24]. Dostupné také z:
https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/03599460_1.pdf

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2016 [online].
[cit. 2020-04-24]. Dostupné také z:
https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/03981226_1.pdf

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2017 [online].
[cit. 2020-04-24]. Dostupné také z:
https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/03994782_1.pdf

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2018 [online].
[cit. 2020-04-24]. Dostupné také z:
<https://rada.rozhlas.cz/sites/default/files/documents/d0c495574426c4380d5447a0948fea0f.pdf>

Zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů.
Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2005-348>

Zákon č. 483/1991 Sb. o České televizi. Dostupné také z:
http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/zakony/pdf/zakon-o-ceske-televizi-2017.pdf?verze=2017-09-04-11:31:18&_ga=2.265245127.931009511.1504461663-480580485.1496565601

Zákon č. 517/1992 Sb. o České tiskové kanceláři. Dostupné také z:
<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-517>

Zákon č. 484/1991 Sb. o Českém rozhlasu. Dostupné z:
http://media.rozhlas.cz/_binary/03399575.pdf

Teze bakalářské práce

SCHVÁLENO *MJ* 18.6.19

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK Teze BAKALÁŘSKÉ diplomové práce									
TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:									
Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta: Gleichová Tereza	<table border="1"> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center;"> Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd </td> </tr> <tr> <td>Došlo dne:</td> <td style="text-align: center;">22-05-2019 -1-</td> </tr> <tr> <td>Čj:</td> <td style="text-align: center;">93 Příloh:</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Přiděleno:</td> </tr> </table>	Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd		Došlo dne:	22-05-2019 -1-	Čj:	93 Příloh:	Přiděleno:	
Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd									
Došlo dne:		22-05-2019 -1-							
Čj:		93 Příloh:							
Přiděleno:									
Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta: 2017									
E-mail diplomantky/diplomanta: gleichovat@seznam.cz									
Studijní obor/forma studia: Mediální studia/kombinovaná									
Název práce v češtině: Kontrola veřejnoprávních médií. Historická analýza voleb členstva Rady ČT a Rady ČRo a jejich mediální reflexe.									
Název práce v angličtině: Control of public service media. Historical analysis of the membership of the Czech Television Council and the Czech Radio Council and their media reflection.									
Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: ZS 2012/2013): (diplomovou práci je možné odevzdat nejdříve po dvou semestrech od schválení tezi) LS 2019/2020									
Základní charakteristika tématu a předpokládaný cíl práce (max. 1000 znaků): Česká veřejnoprávní média prošla od vzniku samostatné České republiky značnou transformací a s nimi i jejich kontrolní orgány, tzv. „malé“ mediální rady. Zásadní zlom přišel po tzv. televizní krizi, jejímž výsledkem byla r. 2001 novelizace zákona o České televizi a poté r. 2002 zákona o Českém rozhlasu. Změny měly vést k omezení vlivu politických stran, nicméně v poslední době se vedou diskuse a silí hlasy o tom, že jsou tzv. „malé“ mediální rady stále více politizovány. Je možné, že novelizace měla pouze dočasnou účinnost. Mezník televizní krize a novel zákonů o České televizi a Českém rozhlasu bude brán jako počátek zkoumání voleb členů do tzv. „malých“ mediálních rad veřejnoprávních médií. Práce poskytne historický přehled voleb do obou rad a analýzu jejich mediální reflexe. Zaměří se zejména na osobnosti nových radních a jejich profesní profily (zejména ke vztahu k mediální produkci), na ně navázané mediální debaty a na nominující instituce.									
Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu): <ol style="list-style-type: none"> 1. Úvod <ul style="list-style-type: none"> • představení tématu • cíle práce 2. Teoretická část <ol style="list-style-type: none"> 2.1 Veřejnoprávní média a jejich kontrolní orgány <ul style="list-style-type: none"> • vymezení pojmu veřejnoprávní média • charakteristika českých veřejnoprávních médií a ukotvení v legislativě • současné postavení a problémy veřejnoprávních médií • Česká televize • Český rozhlas • charakteristika kontrolních orgánů 3. Analytická část <ul style="list-style-type: none"> • Diskuse – rešerše veřejné debaty o volbách členů do mediálních rad 									

- vyjádření a různé způsoby přístupu odborníků k tématu, rešerše článků o tématu atd.
- analýza voleb členů do mediálních rad České televize a Českého rozhlasu
- analýza debat

4. Závěr

Vymezení zpracovávaného materiálu (např. konkrétní titul periodika a období jeho analýzy):

Články v odborných a popularizačních médiích na téma kontroly veřejnoprávních médií a volby do kontrolních orgánů veřejnoprávních médií. Mediální reflexe dějů okolo voleb do mediálních rad České televize a Českého rozhlasu. Přepisy a stenozáznamy z archivu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Analytická část se bude zabývat obdobím počínajícím novelou zákona o České televizi v r. 2001 až do současnosti a bude vycházet z mediální databáze Newton Media.

Postup (technika) při zpracování materiálu:

Rešerše obou základních souborů. Úvodní kroky kvantitativní a kvalitativní analýzy (kódování, seskupování, frekvence).

Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a způsobu jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků):

Česká televize – věc veřejná: sborník textů k diskusi o roli televize, veřejné služby na počátku 21. století. Praha: Česká televize, 2000. ISBN 80-85005-31-X.

- Sborník textů vydaných k příležitosti konference uspořádané v Kongresovém centru Praha v listopadu 2010. Texty sloužící k diskusi o roli televize veřejné služby v české společnosti na počátku 21. století.

JAKUBOWICZ, Karol. *Média a demokracie v 21. století: hledání nových modelů*. 1. vydání. Přeložil Svatava NAVRÁTILOVÁ. Brno: Masarykova univerzita, 2017. ISBN 978-80-210-8449-0.

- Shrnutí celoživotního profesního i osobního zaměření na vztah médií a společnosti polského politologa a mediologa Karola Jakubowicze. V prvních kapitolách sledován vývoj demokracie a její krize. Popsána je krize médií. Pozornost nadále věnována demokratizaci médií a médiím veřejné služby.

JIRÁK, Jan, 2004. *Média veřejné služby*. In: REIFOVÁ, Irena a kolektiv. *Slovník mediální komunikace*. Vyd. 1. Praha: Portál. ISBN 80-7178-926-7.

- Příspěvek Jana Jiráka pod heslem Média veřejné služby do Slovníku mediální komunikace. Kniha popisuje a vysvětluje pojmy z oblasti mediální komunikace. Určena je zejména studentům a pedagogickým či vědeckým pracovníkům všech sociálních věd.

Zákon o České televizi 483/1991 Sb.

- Zákon zřizující Českou televizi. V zákoně jsou formulovány podmínky pro existenci a fungování České televize a je zde specifikováno, jakým způsobem má Česká televize plnit funkci veřejné služby. Nezbytnou součástí je úprava samotné Rady České televize.

Zákon o Českém rozhlasu 484/1991 Sb.

- Zákon zřizující Český rozhlas. V zákoně jsou formulovány podmínky pro existenci a fungování Českého rozhlasu a je zde specifikováno, jakým způsobem má Česká televize plnit funkci veřejné služby. Nezbytnou součástí je úprava samotné Rady Českého rozhlasu.

Diplomové práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)

ZEMANOVÁ, Veronika. *Volby ředitelů veřejnoprávních médií pohledem vybraných deníků a zpravodajských serverů*. Praha, 2018. Diplomová práce. Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí práce Martin ŠTOLL.

Datum / Podpis studenta/ky

22.5.2019

Martin Štoll

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

KŘEČEK JAN

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga

22.5.19

Datum / Podpis pedagožky/pedagoga

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO V HARMONOGRAMU PŘÍSLUŠNÉHO AKADEMICKÉHO ROKU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNY FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO OBOU VÝTIŠKU DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE SCHVALUJE GARANT PŘÍSLUŠNÉHO STUDIJNÍHO OBORU.

Seznam příloh

Příloha č. 1: Jmenný seznam členstva Rady ČT od r. 2001 do r. 2019 (tabulka)

Příloha č. 2: Jmenný seznam členstva Rady ČRo od r. 2001 do r. 2019 (tabulka)

Příloha č. 3: Počet mediálních výstupů vyprodukovaných médii v rámci let (tabulka)

Příloha č. 1: Jmenný seznam členstva Rady ČT od r. 2001 do r. 2019 (tabulka)

Jméno člena/členky	začátek	konec
Jan Mrzena (předseda)	25.05.01	25.05.05
Bohumil Fanta (místopředseda)	25.05.01	31.12.05
Bohumil Fanta	01.01.06	25.05.07
Ladislav Miler	25.05.01	20.11.01
Ladislav Miler (místopředseda)	21.11.01	21.11.03
Ladislav Miler	22.11.03	25.05.05
Lucie Weissová	25.05.01	08.10.02
Lucie Weissová (místopředsedkyně)	09.10.02	26.02.03
Zdena Hůlová (místopředsedkyně)	25.05.01	10.04.02
Zdena Hůlová	11.04.02	25.05.07
Helena Fibingerová	25.05.01	25.05.05
Helena Fibingerová	29.06.05	18.04.06
Helena Fibingerová (místopředsedkyně)	19.04.06	09.04.10
Helena Fibingerová	10.04.10	29.06.11
Zdeněk Forman	25.05.01	25.05.03
Milan Horálek	25.05.01	09.08.05
Milan Horálek (předseda)	10.08.05	16.01.07
Milan Horálek	17.01.07	25.05.07
Svatopluk Karásek	25.05.01	01.11.01
Milan Knížák	25.05.01	26.02.03
Erazim Kohák	25.05.01	25.05.05
Petr Kučera	25.05.01	25.05.03
Jiří Presl	25.05.01	26.02.03
Jiří Presl	17.12.03	25.05.07
Jiří Presl	19.03.08	19.03.14
Jana Šilerová	25.05.01	25.05.07
Pavel Žáček	25.05.01	25.05.03
Milan Badal	28.05.03	03.06.03
Milan Badal (místopředseda)	04.06.03	09.08.05 ¹⁾
Milan Badal	10.08.05	23.01.07
Milan Badal (místopředseda)	24.01.07	28.05.09
Jiří Voráč	28.05.03	28.05.09
Ivan Binar	28.05.03	16.12.03
Dobromil Dvořák	28.05.03	28.05.09
Petr Uhl	28.05.03	28.05.09
Alena Svobodová	05.03.03	29.06.11
Jan Prokeš	06.04.04	09.08.05
Jan Prokeš (místopředseda)	10.08.05	28.05.09

Jan Prokeš	29.05.09	29.05.15
Jiří Baumruk	29.06.05	09.08.05
Jiří Baumruk (místopředseda)	10.08.05	23.01.07
Jiří Baumruk (předseda)	24.01.07	10.08.11 ²⁾
Jan Brandejs	26.10.05	24.01.09
Jan Brandejs (místopředseda)	25.01.09	25.11.10
Jan Brandejs	26.11.10	26.10.11
Jan Brandejs	20.06.12	20.06.18
Ivan Satrapa	15.03.06	15.03.12
Josef Jařab	19.03.08	03.03.09
Dana Makrlíková	19.03.08	25.01.11
Dana Eklová (místopředsedkyně)	26.01.11	19.03.14
Radek Mezuláník	19.03.08	19.03.14
Milan Uhde	19.03.08	10.08.11
Milan Uhde (předseda)	11.08.11	19.03.14
Jaroslav Dědič	29.05.09	25.01.11
Jaroslav Dědič (místopředseda)	26.01.11	25.03.14
Jaroslav Dědič (předseda)	26.03.14	16.06.15 ³⁾
Jaroslav Dědič (místopředseda)	17.06.15	31.12.19
Jiří Kratochvíl	29.05.09	25.01.11
Jiří Kratochvíl (místopředseda)	26.01.11	31.12.12
Jiří Kratochvíl	01.01.13	31.12.19
Petr Koutný	29.05.09	29.05.15
Josef Pavlata	29.05.09	29.05.15
Antonín Bajaja	08.06.11	19.03.14
Michal Jankovec	30.06.11	30.06.17
René Kühn	30.06.11	31.12.12 ⁴⁾
René Kühn (místopředseda)	01.01.13	27.01.15
René Kühn	28.01.15	24.04.18
René Kühn (místopředseda)	25.04.18	31.12.19
Jiří Závozda	30.06.11	25.03.14
Jiří Závozda (místopředseda)	26.03.14	30.06.17
Richard Hindls	26.03.14	20.05.15
Richard Hindls (místopředseda)	21.05.15	31.01.18
Jan Bednář	26.03.14	16.06.15
Jan Bednář (předseda)	17.06.15	31.12.19
Luboš Beniak	26.03.14	31.12.19
Michael Hauser	26.03.14	31.12.19
Ivana Levá	26.03.14	31.12.19
Jaroslav Maxmilián Kašparů	30.05.15	31.12.19
Daniel Váňa	30.05.15	31.12.19

Zdeněk Šarapatka	19.06.15	31.12.19
Vlastimil Venclík	23.05.18	31.12.19
Tomáš Samek	01.07.17	24.04.18
Tomáš Samek (místopředseda)	25.04.18	31.12.19
Martin Doktor	01.07.17	31.12.19
Vratislav Dostál	26.03.14	31.12.19

- 1) Z analyzovaných materiálů nelze přesně určit, kdy Milanu Badalovi skončil mandát místopředsedy. Datum uvedené v tabulce bylo odvozeno od skutečnosti, že od 10. 8. 2005 byly na pozicích místopředsedů už jiné osoby. Lze usuzovat, že konec jeho mandátu místopředsedy byl 9. 8. 2005.
- 2) Z analyzovaných materiálů nelze přesně určit datum konce mandátu Jiřího Baumruka na pozici předsedy. Datum uvedené v tabulce bylo odvozeno od skutečnosti, že od 11. 8. 2011 byl předsedou již Milan Uhde. Lze usuzovat, že Baumruk byl předsedou do 10. 8. 2011.
- 3) Z analyzovaných materiálů nelze přesně určit datum konce mandátu Jaroslava Dědiče na pozici předsedy. Datum uvedené v tabulce bylo odvozeno od skutečnosti, že od 17. 6. 2015 byla předsedou už jiná osoba. Lze usuzovat, že J. Dědič byl předsedou do 16. 6. 2015.
- 4) V analyzovaných materiálech není konec v pořadí prvního členství R. Kühna specifikován. Vzhledem k okolnostem bylo k účelům zvoleno datum 31. 12. 2012.

Příloha č. 2: Jmenný seznam členstva Rady ČRo od r. 2001 do r. 2019 (tabulka)

Jméno člena/členky	začátek	konec
Richard Seemann (předseda)	01.01.01	25.02.04
Richard Seemann (místopředseda)	30.06.04	01.01.06
Richard Seemann	02.01.06	27.02.08
Pavel Scheufler (místopředseda)	01.01.01	25.02.02
Zdeněk Susa (místopředseda)	01.01.01	25.02.02
Milan Blažek	01.01.01	27.02.08
Iva Kotrlá	01.01.01	25.02.02
Barbara Köpplová	01.01.01	25.02.02
Michal Pavlata	01.01.01	25.02.06 ¹⁾
Lenka Procházková	01.01.01	25.02.02
Lenka Procházková (místopředsedkyně)	26.02.02	24.09.02
Lenka Procházková	25.09.02	25.02.04
Milan Uhde	01.01.01	25.02.02
Milan Uhde (místopředseda)	26.02.02	25.02.06 ²⁾
Ervín Kukuszka	26.02.02	25.02.04
Ervín Kukuszka	08.06.11	08.06.17
Michal Prokop	26.02.02	24.09.02
Michal Prokop (místopředseda)	25.09.02	29.06.04 ³⁾
Michal Prokop (předseda)	30.06.04	02.05.06 ⁴⁾
Maria Ptáčková	26.02.02	28.02.10
Bohuš Zoubek	26.02.02	02.05.06
Bohuš Zoubek (místopředseda)	03.05.06	27.02.08
Bohuš Zoubek	19.03.08	24.05.11
Bohuš Zoubek (místopředseda)	25.05.11	13.03.14
Jiří Florian	26.02.04 ⁵⁾	02.05.06 ⁶⁾
Jiří Florian (předseda)	03.05.06	28.02.10 ⁷⁾
Štěpán Kotrba	26.02.04 ⁸⁾	23.04.07
Dana Jaklová	15.03.06 ⁹⁾	02.05.06
Dana Jaklová (místopředsedkyně)	03.05.06	28.02.10 ¹⁰⁾
Dana Jaklová (předsedkyně)	01.03.10	16.03.12
Ladislav Jíša	15.03.06	25.03.08 ¹¹⁾
Ladislav Jíša (místopředseda)	26.03.08	31.03.11
Milan Kudrys	19.07.07	23.10.07
Antonín Zelenka	21.03.07	19.03.13
Tomáš Ratiborský	19.03.08	28.02.10
Tomáš Ratiborský (místopředseda)	01.03.10	16.03.12 ¹²⁾
Tomáš Ratiborský (předseda)	26.04.12	19.03.14 ¹³⁾
Pavel Hazuka	19.03.08	28.02.10

Milan Badal	17.12.10	25.11.15
Milan Badal (místopředseda)	25.11.15	27.04.16
Milan Badal	27.04.16	17.12.16
Michal Stehlík	08.06.11	25.04.12
Michal Stehlík (místopředseda)	26.04.12	13.05.14 ¹⁴⁾
Michal Stehlík (předseda)	14.05.14	25.11.15
Michal Stehlík	26.11.15	08.06.17
Petr Šafařík	08.06.11	13.05.14
Petr Šafařík (místopředseda)	14.05.14	25.11.15
Petr Šafařík (předseda)	25.11.15	31.03.16
Petr Šafařík	01.04.16	01.06.18 ¹⁵⁾
Ivan Tesař	08.06.11	25.11.15
Ivan Tesař (místopředseda)	25.11.15	31.03.16
Ivan Tesař (předseda)	01.04.16	27.04.16
Ivan Tesař	28.04.16	08.06.17
Tomáš Kňourek	19.02.13	26.04.16
Tomáš Kňourek (místopředseda)	27.04.16	24.04.18
Tomáš Kňourek	24.04.18	31.12.19
Jiří Vejvoda	26.03.14	13.05.14
Jiří Vejvoda (místopředseda)	14.05.14	25.11.15
Jiří Vejvoda	25.11.15	26.04.16
Jiří Vejvoda (místopředseda)	27.04.16	31.12.19 ¹⁶⁾
Ivan Vodochodský	14.05.14	31.12.19
Hana Dohnálková	26.03.14	26.04.16
Hana Dohnálková (předsedkyně)	27.04.16	31.12.19 ¹⁷⁾
Miroslav Dittrich	18.01.17	24.04.18
Miroslav Dittrich (místopředseda)	25.04.18	31.12.19
Vítězslav Jandák	09.06.17	31.12.19
Petr Arenberger	23.05.18	31.12.19
Zdeněk Mahdal	30.05.18	31.12.19

- 1) Z analyzovaných materiálů nelze přesně určit datum konce členství Michala Pavlaty. V Ročence Českého rozhlasu 2006 je psáno pouze: „V roce 2006 skončilo volební období členům M. Uhdemu, M. Pavlatovi a M. Prokopovi.“ (Ročenka Českého rozhlasu, 2006, s. 6). Vzhledem k okolnostem bylo za datum konce členství Michala Pavlaty zvoleno datum 25. 2. 2006.
- 2) Z analyzovaných materiálů nelze přesně určit datum konce mandátu místopředsedy Milana Uhdeho. V Ročence Českého rozhlasu 2006 je psáno pouze: „V roce 2006

- skončilo volební období členům M. Uhdemu, M. Pavlatovi a M. Prokopovi.“ (2007, s. 6). Zároveň je ale psáno, že je po něm volné místo od 26. 2. 2006, lze tedy odvodit, že končil 25. 2. 2006. To je zároveň datum, se kterým je v práci pracováno.
- 3) Z analyzovaných materiálů nelze přesně určit, kdy skončit mandát místopředsedy Michala Prokopa. V práci byl ale konec vytyčen na 29. 6. 2004. Odvozeno tak bylo proto, že M. Prokopovi začínal od 20. 6. 2004 mandát předsedy.
 - 4) Z analyzovaných materiálů nelze přesně určit, kdy skončil mandát předsedy Michala Prokopa. V práci je ale pracováno s datem 2. 5. 2006 z toho důvodu, že dne 3. 5. 2006 začínal mandát předsedy další osobě.
 - 5) Z analyzovaných materiálů nelze přesně určit datum začátku členství Jiřího Floriana. Ve Výroční zprávě Českého rozhlasu o činnosti ČRo za rok 2004 se píše jen: „...v únoru zvolila Poslanecká sněmovna v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o Českém rozhlase, na další, již šestileté období znovu paní Marii Ptáčkovou a dále pak pány Jiřího Floriana a Štěpána Kotrbu za nové členy Rady.“ (2005, s. 47-48).
 - 6) Z analyzovaných materiálů nelze přesně určit konec členství Jiřího Floriana. Dne 3. 5. 2006 mu ale začínal mandát předsedy, v práci je tedy pracováno s 2. 5. 2006 jako s datem konce jeho členství.
 - 7) Jiří Florian byl opětovně zvolen předsedou dne 26. 3. 2008.
 - 8) Z analyzovaných materiálů nelze přesně určit začátek členství Štěpána Kotrby. Ve Výroční zprávě Českého rozhlasu o činnosti ČRo za rok 2004 se píše jen: „...v únoru zvolila Poslanecká sněmovna v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o Českém rozhlase, na další, již šestileté období znovu paní Marii Ptáčkovou a dále pak pány Jiřího Floriana a Štěpána Kotrbu za nové členy Rady.“ (2005, s. 47-48). Vzhledem k okolnostem byl za začátek jeho členství zvoleno datum 26. 2. 2004.
 - 9) Z analyzovaných materiálů nelze určit přesné datum začátku členství Dany Jaklové.

V Ročence Českého rozhlasu 2006 je pouze psáno: „V polovině března roku 2006 byli zvoleni dva noví členové, a to D. Jaklová a L. Jíša.“ (2007, s. 6). V práci je tedy pracováno s datem 15. 3. 2006 jako počátkem členství Dany Jaklové.

- 10) Dana Jaklová byla opětovně zvolena místopředsedkyní dne 26. 3. 2008.
- 11) Z analyzovaných materiálů nelze určit přesný konec členství Ladislava Jíši. Od 26. 3. 2008 mu ale začínal mandát místopředsedy. V práci je z toho důvodu pracováno s datem 25. 3. 2008 jako koncem jeho členství.
- 12) Z analyzovaných materiálů nelze určit, do kdy přesně byl Tomáš Ratiborský místopředsedou. Vzhledem k okolnostem je ale v práci pracováno s datem 16. 3. 2012.
- 13) Z analyzovaných materiálů nelze určit datum konce mandátu předsedy Tomáše Ratiborského. Vzhledem k okolnostem je v práci pracováno s datem 19. 3. 2014.
- 14) Z analyzovaných materiálů nelze určit přesné datum konce Michala Stehlíka na pozici místopředsedy. Vzhledem k tomu, že byl od 14. 5. 2014 místopředsedou, je v práci pracováno s datem 13. 5. 2014 jako s datem jeho konce jako místopředsedy.
- 15) Z analyzovaných materiálů nelze určit přesné datum konce členství Petra Šafaříka. Ve výroční zprávě Českého rozhlasu o činnosti ČRo za rok 2018 je pouze psáno: „V červnu skončil mandát Petru Šafaříkovi.“ (2018, s. 1).
- 16) Jiří Vejvoda byl opětovně zvolen místopředsedou dne 25. 4. 2018.
- 17) Hana Dohnálková byla opětovně zvolena předsedkyní dne 25. 4. 2018.

Příloha č. 3: Počet mediálních výstupů vyprodukovaných médii v rámci let (tabulka)

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Lidové noviny	11	10	3	2	2	x	10	7	6	8	7	1	x	8	7	5	14	x	4
Mladá fronta DNES	14	2	x	1	x	1	x	1	3	4	2	2	x	6	2	3	2	x	3
Hospodářské noviny	7	10	x	2	x	1	3	3	3	4	4	x	x	7	1	7	7	2	9
Právo	23	8	5	4	5	4	4	2	6	5	3	6	x	10	2	1	5	1	5
Týden	4	3	x	x	1	x	x	1	x	x	1	x	x	5	x	x	2	x	x
Respekt	5	2	1	x	1	x	3	1	3	1	1	x	x	x	x	x	3	x	5
Reflex	x	x	x	x	x	1	3	2	1	x	1	x	x	x	x	x	x	x	x
ČT1	19	3	5	1	1	2	x	x	x	x	x	1	x	x	1	x	x	x	x
Novinky.cz	1	x	3	x	x	2	x	4	3	3	3	2	1	8	2	2	5	x	2
Lidovky.cz	x	2	3	x	1	x	1	3	6	4	4	1	1	5	5	4	9	2	10
Ceskenoviny.cz	25	5	3	2	x	x	1	x	5	2	x	x	x	1	x	x	1	x	x
ČRo 1 - Radiožurnál	91	12	5	x	x	x	1	x	x	2	1	x	1	1	x	x	2	x	3